

อัสสัมชัญสาส์น

ศตวรรษที่ 2 ปีที่ 28 ฉบับที่ 149
เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

เปิดห้องศิราชน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC

Opening the Door to Success 42
Assumption is where the foundation
of our future was built

กระบวนทัศน์ใหม่แห่งการศึกษา 48
ในศตวรรษที่ 21

เอกลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญ

รักระเบียบ มีวินัย ใส่ใจคุณธรรม เลิศล้ำวิชาการ

นักเรียนอัสสัมชัญ
ใส่ใจในตำรา

ส่งผลงานประจักษ์
แข่งร้องทุกตำบล

ใส่ใจคุณธรรม
ไฝ่ดีทุกกิจการ

วินัยหัวใจแกร่ง
ดูแลตัวเองดี

ระเบียบก็เพียบพร้อม
แต่งกายไว้ผมเกรียน

เข้าแถวตรงแนวนิ่ง
ชีวิตมีแนวทาง

นี่คือเอกลักษณ์
อัสสัมชัญเจริญ

เหล่าศิษย์ปัจจุบัน
สานต่อสืบดีดี

ต่างมุ่งมั่นใฝ่ศึกษา
สร้างปัญญาให้แก่ตน

เป็นที่รักทุกแห่งหน
ว่าเลิศล้ำวิชาการ

เอาศึลนำธรรมะสาน
ช่วยให้งานสำเร็จดี

ไม่ไกลแกว่งหลววิถี
ไม่รอรีให้ตีเตียน

กั๊วอ่อนน้อมกั๊วแนบเนียน
พร้อมอ่านเขียนอย่างตั้งใจ

ไม่ทอดทิ้งเวลาว่าง
ทำทุกอย่างมีกฎเกณฑ์

ชนรู้จักชนสรรเสริญ
สมกับวัยร้อยกว่าปี

ต้องสร้างสรรค์สมศักดิ์ศรี
เอาชีวิเป็นเดิมพัน

• เกิดใต้อาคารชาย สยสัมพันธ์วันพ่อ AC	3
• รอบรั้วอัสสัมชัญ	6
• เรารักภาษาไทย	
กองทัพอากาศสำหรับประชาชน	12
ความผิดพลาด	14
ตัวแทนของความฝัน	16
• ลานกวี	
ลานกวี เวทีสร้างสรรค์	18
• สร้างสรรค์สังคม	
ความทรงจำดีๆ จากค่ายเพื่อนนักบุญมงฟอร์ต	20
ครั้งที่ 14	
เทคโนโลยี...วิถีชีวิต...ศาสนา	22
• นอกห้องเรียน	
ประสบการณ์ดีๆ จากค่าย สสวท. คอมพิวเตอร์	24
บันทึกช่วงเวลาแห่งความประทับใจ	26
• สีสันปลายพู่กัน	
5 ภาพ 5 เรื่องราว บอกเล่าความเป็นเด็กไทย	28
สู่ประชาคมอาเซียน	
• เปิดโลกการศึกษา	
โครงการนักเรียนอัสสัมชัญแลกเปลี่ยนภาษา	30
และวัฒนธรรม ไทย-ซาห์ ออสเตรเลีย	
ACP Work Shadowing Program 2012	36
• พุดพิคพ้อไฟ	
The Boy and the Apple Tree	38
Idioms are Outrageous!	40
• EP... บอกเล่า	
Opening the Door to Success	42
Promising Newcomers	46
My Experience Impersonating Elvis	47
• เรียนรู้ บุรณการ	
กระบวนการค้นคว้าใหม่แห่งการศึกษาในศตวรรษที่ 21	48

• วิจัยสร้างสรรค์	
กิจกรรมการคิดเพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออก	54
อย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
การปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม	55
ด้านอารมณ์ความก้าวร้าวรุนแรง อันมีผลกระทบต่อผู้อื่น	
• ท่องโลกภาษา	
ทำไมเราต้องเรียนภาษาจีน	56
• โลกรอบตัว	
รวมพลังรักโลก ค่ายพัฒนาศักยภาพแกนนำ	58
ด้านสิ่งแวดล้อม	
• มุมคนเก่ง	
เยาวชนคนเก่ง แชมป์เหรียญทองคณิตศาสตร์	60
พลิชฐ์ จินดาบุญวัฒน์	
แชมป์บาสเกตบอล-หมากล้อมคนเก่ง	62
วิษณุฤกษ์ กฤหาวณิช	
• เส้นสายในลายธรรม	
“ป้องกัน” ดีกว่า “ทำลาย”	64
• การ์ตูนสร้างสรรค์	
อะไรเป็นสาเหตุ...?	66
70 : 30	67
• เล่าสู่กันฟัง	
เกี่ยวกับล่องอาเซียน ทริปปั่นจักรยาน	68
เกี่ยวหลวงพระบาง	
• หน้าต่างความรู้	
เล่มโปรด	70
• สาระนั้นรู้คู่ปัญญา	
ความรักในอัสสัมชัญ	72

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ
ภราดาพิสุทธิ์ วาปีโส
ภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์
ภราदानนทชา ศรีวีโล

บรรณาธิการ

มาสเตอร์อาสา มรพงษ์
มิสชนิษฐา มากรักษา

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

มาสเตอร์กายสิทธิ์ รมไม่ล์
มาสเตอร์ชาญสิทธิ์ วงศ์เสงี่ยม

กองบรรณาธิการ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
ทุกกลุ่มสาระ
(แผนกประถมและมัธยม)
มาสเตอร์บันลือ จินดาศรี
มาสเตอร์รุจ คเนจร ณ อยุธยา
มิสศิริรัตน์ ศิริชัยยันต์
มิสณัฐรี เจริญเกียรติบวร
มิสอนุภาค พันธุมจินดา
มิสเบญจมาศ ศุภบรรณพงษ์
มิสภัทวิภา แยมศรี
มิสชนัญญา เงินเมือง

มิสวิไลรัตน์ สิงหนานพงศ์
มิสสมบัติ กุลบุญเรืองรัตน์
มาสเตอร์โสภณ สกกุลเรือง

รวบรวมรูปเล่ม

มิสวรารณณ์ แสงพลสิทธิ์
มิสนิศารัตน์ คงสวัสดิ์
มิสสิรินุช เอี่ยมเขียว

พิสูจน์อักษร

มิสวรรณศิริ ผลประมูล
มิสสุภาวดี คำฝึกฝน

ถ่ายภาพ

มาสเตอร์ชลิต พิมพ์แก้ว
มิสวไลนารถ หอตระกูล
มาสเตอร์กายสิทธิ์ รมไม่ล์
มาสเตอร์ธวัชชัย ชาญวิทยากุล
ชมรม NetAC

ออกแบบรูปเล่ม

แปลน กราฟิค

พิมพ์ที่

แปลน พรินท์ตั้ง

เกิดไถ่องค์ราชัน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC

ปีการศึกษา 2555

ในโอกาสมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
พระผู้ทรงเป็นพ่อของแผ่นดิน
ทรงเจริญพระชนมพรรษา 86 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2555
ทางโรงเรียนอัสสัมชัญได้มอบหมายให้ประธานเครือข่ายผู้ปกครอง
คณะครู และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 และ EP-M. 2 - 3
จัดงานเกิดไถ่องค์ราชัน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC
เมื่อวันอังคารที่ 4 ธันวาคม 2555
โดยมีนายณัฐ อมรสิริกุล ประธานเครือข่ายผู้ปกครอง
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นประธานจัดงาน

กิจกรรมในครั้งนี้คณะกรรมการจัดงานทุกฝ่ายต่างตั้งใจเสียสละและทุ่มเทร่างกายแรงใจ เพื่อร่วมสร้างสรรค์กิจกรรมภายในงานอย่างมีคุณภาพ โดยเน้นความเรียบง่าย ครอบคลุมในพิธีการ ตลอดจนเน้นการมีส่วนร่วมของทุกระดับชั้น ซึ่งผลตอบรับจากภาพรวมของกิจกรรมภายในงานเทิดไท้องค์ราชัน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC ได้สร้างความประทับใจและได้รับคำชมจากคณะผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนเป็นอย่างมาก

กิจกรรมภายในงานเริ่มตั้งแต่เวลา 14.00 น. นายณรินทร์ อมรสิริกุล ประธานจัดงานกล่าวรายงานวัตถุประสงค์ ท่านผู้อำนวยการ ภรดา อานันท์ ปรีชาวุฒิ ประธานในพิธีกล่าวเปิดงานและปล่อยป้ายแพรลูกโป่ง หลังจากนั้นทุกคนร่วมรับประทานอาหารว่างที่ชুমอาหารกว่า 30 ชুম ซึ่งคณะกรรมการจัดงานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 และ EP-M. 2 - 3 ได้คัดสรรผู้ประกอบการที่มีชื่อเสียง พร้อมด้วยอาหารรสชาติอร่อยให้ทุกคนในงานได้รับประทานโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

กิจกรรมต่างๆ ภายในงานประกอบด้วย การแข่งขันกีฬา บาสเกตบอล การแข่งขันฟุตบอล การแข่งขันชักเย่อสังสรรค์ กิจกรรมเกมส์สัมพันธ์ การจัดแสดงนิทรรศการต้นไม้ของพ่อ การแสดง มินิคอนเสิร์ตรักพ่อจากตัวแทนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี โดยมีมาสเตอร์วิริยะ เกตุแก้ว เป็นครูที่ปรึกษากิจกรรม ซึ่งทุกกิจกรรมที่จัดขึ้นได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีทั้งจากนักเรียน คณะครู และผู้ปกครองทุกระดับชั้น

จากนั้น ในเวลา 16.05 น. นางสาวลดา วลีไกรลาศ และมาสเตอร์ ชาญสิทธิ์ วงศ์เสงี่ยม พิธีกรในงาน ได้กล่าวเชิญประธานในพิธีมอบโล่ขอบคุณผู้สนับสนุนกิจกรรม พร้อมทั้งมอบถ้วยรางวัลการแข่งขันกีฬา บาสเกตบอลและฟุตบอล รางวัลการประกวดชুমอาหาร และรางวัล การออกแบบเสื้อ “พ่อ-ลูก ผูกพัน” ต่อจากนั้นเป็นการแสดงบทเพลง พระราชนิพนธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ตัวแทนนักเรียน ได้แสดงความสามารถด้านการขับร้องอย่างไพเราะจนได้รับเสียงปรบมือ อย่างกึกก้อง เมื่อจบการแสดง พิธีกรกล่าวเรียนเชิญประธานในพิธีเปิด กรวยถวายพานพุ่มเงิน-พุ่มทอง ประธานในพิธีกล่าววาทอาศิรวาท ราชสดุดี และประกอบพิธีจุดเทียนชัยถวายพระพรชัยมงคล วงดุริยางค์ บรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมีและเพลงสดุดีมหาราชา พิธีจบลง อย่างยิ่งใหญ่ด้วยการจุดพลุสายรุ้งจำนวน 86 นัด โดยตัวแทนนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การจัดงานเทิดไท้องค์ราชัน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC ประจำปีการศึกษา 2555 นับเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนอัสสัมชัญมอบหมายให้ เครือข่ายผู้ปกครองเป็นผู้จัดงาน ซึ่งการจัดงานในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือ อย่างดีเยี่ยมจากคณะกรรมการจัดงานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 และ EP-M. 2 - 3 การได้มีโอกาสร่วมกันทำให้เห็นภาพของความรัก ความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และความร่วมมือของพี่น้อง อัสสัมชัญที่ร่วมกันสรรค์สร้างงานให้ออกมาอย่างมีคุณภาพและเป็น ที่น่าประทับใจ นอกจากนี้ เรายังได้เห็นบรรยากาศในช่วงการประกอบพิธี จุดเทียนชัยถวายพระพร ภาพแสงเทียนที่คณะผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียน รวมทั้งสิ้นกว่า 3,000 คน ร่วมจุดสว่างไสวพร้อมกัน เป็นภาพที่จารึกและประทับใจในความทรงจำของชาวอัสสัมชัญตลอดไป

คณะกรรมการจัดงานขอขอบพระคุณคณะภรดา คณะผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน และประธานเครือข่ายผู้ปกครองทุกระดับชั้น รวมถึงผู้สนับสนุนทุกๆ ท่าน ที่ร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรมในงานเทิดไ ท้องค์ราชัน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC ในครั้งนี้ให้ประสบความสำเร็จและได้รับ เสียงตอบรับเป็นอย่างดี

รอบรู้อีสานชัย : ประถม

พิธีต้อนรับ Rev. Bro. Paul Raj

เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2555 ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ ภราดาพิสูตร วาปีโส ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ หลักสูตรภาษาอังกฤษ ภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ และภราदानันทชา ศรีวิไล ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนักเรียน พร้อมด้วย คณะผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และนักร้อง ร่วมต้อนรับ Rev. Bro. Paul Raj, Assistant General ประจำศูนย์กลางการบริหารกรุงโรม ประเทศอิตาลี ในโอกาสเดินทางมาเยี่ยมโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ณ บริเวณสนามหญ้าเทียม หน้าอาคารอัสสัมชัญ 2000

โครงการส่งเสริมมารยาทไทยและวัฒนธรรมไทย

เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2555 คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดโครงการส่งเสริมมารยาทและวัฒนธรรมไทย โดยมีกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้และร่วมสนุกมากมาย อาทิ กิจกรรมประกวดมารยาทไทย (การไหว้) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 กิจกรรมลิ้มรสอย่างไทย (ขนมไทย) กิจกรรมงามอย่างไทย (การแต่งกาย) กิจกรรมเล่นแบบไทย ได้แก่ มวยไทย กระโดดเชือก ูกินหาง ปิดตาตีหม้อ และเป่ากบ กิจกรรมเส้นสายลายไทย กิจกรรมธรรมกล่อมเกล้าจิต บรรยายธรรมโดยพระครูปลัดบัณฑิต จากวัดสังข์กระจาย กรุงเทพมหานคร และกิจกรรมเสียงตามสายเพื่อส่งเสริมมารยาทและวัฒนธรรมไทย ณ บริเวณสนามหญ้าเทียม และสนามบาสเกตบอล โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

กิจกรรมวันลอยกระทง

เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 ฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดกิจกรรมวันลอยกระทงเพื่อสืบสานประเพณีอันดีงามของไทย กิจกรรมภายในงานประกอบด้วย การจัดขบวนแห่ นางนพมาศ การแสดงประวัติความเป็นมาของการลอยกระทงในสมัยโบราณ และกิจกรรมสาธิตการลอยกระทงโดยนางนพมาศ ณ บริเวณหน้าอาคารอัสสัมชัญ 2000

พิธีเปิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และกิจกรรมวันพ่อแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2555 ภาคราอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธีเปิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในโอกาสสมหามงคลวันเฉลิมพระชนมพรรษา กิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย พิธีเปิดกรวยถวายพระพร พิธีวางพานพุ่มเงิน-พุ่มทอง พิธีรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประจำปี 2554 โดยมี คณะครูได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นเบญจมาภรณ์ จำนวน 1 ท่าน และชั้นจตุตถดิเรกคุณาภรณ์ จำนวน 7 ท่าน จากนั้น เป็นกิจกรรมเนื่องในวันพ่อแห่งชาติ โดยรับเกียรติจากผู้แทนคุณพ่อ ของนักเรียนทุกระดับชั้นมาร่วมกิจกรรม ณ บริเวณสนามหญ้าเทียม หน้าอาคารอัสสัมชัญ 2000 และกิจกรรมในช่วงบ่ายเป็นการจัด กิจกรรมวันพ่อภายในห้องเรียนทุกระดับชั้น เพื่อให้นักเรียนได้ร่วม กิจกรรมแสดงความรักและความกตัญญูต่อกันของทุกคน

ACP Christmas Fair 2012

เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมจัดงาน ACP Christmas Fair 2012 เพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาส โดยมีภราดาศักดิ์ สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธีเปิด กิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย การแสดงของนักเรียนแต่ละระดับชั้น การออกร้านจำหน่ายสินค้าของผู้ปกครองทุกระดับชั้น เกมต่างๆ จากคณะครูร่วมกับผู้ปกครอง การจับสลากรางวัล และกิจกรรมสอยดาว

การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาจากมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

ระหว่างวันที่ 13 - 15 กุมภาพันธ์ 2556 ภราดาศักดิ์ สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ พร้อมด้วยคณะผู้ร่วมบริหาร หัวหน้าระดับชั้น และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้การต้อนรับคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษางานมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ฝ่ายการศึกษา มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ในโอกาสตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ณ ห้องประชุมหลุยส์ มารี อาคารพระนางพรหมจารี มารีอา

รอบรู้อีสานชัย : มัธยม

งานเกิดไถ่องค์ราชัน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดงานเทิดไถ่องค์ราชัน สายสัมพันธ์วันพ่อ AC โดยกิจกรรมภายในงานประกอบด้วย การแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล การแข่งขันกีฬาฟุตบอล การแข่งขันชักเย่อสังสรรค์ กิจกรรมเล่นเกมพอลูกผูกพัน การแสดงของนักเรียน ได้แก่ มินิคอนเสิร์ตรักพ่อ และการแสดงบทเพลงพระราชนิพนธ์ การมอบถ้วยรางวัลการแข่งขันบาสเกตบอลและฟุตบอล ตลอดจนการจัดชมอาหารให้ผู้ร่วมงานรับประทานอาหารฟรีตลอดทั้งงาน จากนั้นในช่วงเย็นเป็นพิธีเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในโอกาสฉลองวันพระราชสมภพ 85 พรรษา ประกอบด้วย พิธีเปิดกรวย ถวายพานพุ่มเงิน-พุ่มทอง การกล่าวบทอาศิรวาทราชสดุดี และการจุดเทียนชัยถวายพระพร โดยมีภราดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธี ณ โรงเรียนอัสสัมชัญ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

การแข่งขันกีฬาและกรีฑานักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิ ครั้งที่ 13

เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2555 มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยจัดการแข่งขันกีฬาและกรีฑานักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิ ครั้งที่ 13 โดยมีพลเรือเอก ชุมพล บัจจุสานนท์ องคมนตรี เป็นประธานในพิธีเปิด ณ สนามกีฬาโครงการอัสสัมชัญแคมปัส พระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร การแข่งขันกีฬาในครั้งนี้แบ่งการแข่งขันเป็นประเภทกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล เทเบิลเทนนิส เทนนิส เปตอง กอล์ฟ และหมากรุกไทย และการแข่งขันประเภทกรีฑาในรุ่นต่างๆ ผลการแข่งขัน โรงเรียนอัสสัมชัญได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันบาสเกตบอล ช่วงชั้นที่ 2 การแข่งขันเทเบิลเทนนิส ช่วงชั้นที่ 2 และการแข่งขันเทเบิลเทนนิส (ชาย) ช่วงชั้นที่ 4

กิจกรรมบูรณาการ “วันลอยกระทง”

เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 คณะครูและนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญร่วมกิจกรรมบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และฝ่ายกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในหัวข้อ “วันลอยกระทง” กิจกรรมประกอบด้วย การประดิษฐ์กระทงจากวัสดุธรรมชาติ การประกวดกระทงของนักเรียนแต่ละระดับชั้น โดยมีภราดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลแก่นักเรียนที่ชนะการประกวด จากนั้นในช่วงเย็นคณะครูและนักเรียนทำพิธีขอขมาพระแม่คงคาและร่วมกันลอยกระทง ณ สระน้ำจำลองภายในโรงเรียนอัสสัมชัญ และชมกิจกรรมการแสดงบนเวทีของนักเรียน

AC Christmas Fair 2012

เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดงาน AC Christmas Fair 2012 ประจำปีการศึกษา 2555 โดยมีภราดา อานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานเปิดงาน พร้อมด้วย ภราดาพิสูตร วาปีโส รองผู้อำนวยการ ภราदानนทชา ศรีวิไล ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนักเรียน คณะกรรมการบริหารโรงเรียน คณะครู นักเรียน และแขกผู้มีเกียรติ เข้าร่วมกิจกรรม ภายในงานมีการจำหน่าย สินค้าราคาประหยัด การออกร้านขายของที่ระลึกและร้านค้าทั่วไป กิจกรรมเกมของผู้ปกครองและนักเรียน ได้แก่ เกมสอยดาว เกมบิงโก และการแสดงคอนเสิร์ตของนักเรียน โดยรายได้จากการจัดงาน มอบสมทบสวัสดิการครูโรงเรียนอัสสัมชัญ

พิธีมุทิตาจิตครูเกษียณ ปีการศึกษา 2555

เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2556 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดพิธี มุทิตาจิตครูเกษียณ ปีการศึกษา 2555 โดยมีภราดาสุรสิทธิ์ สุขชัย ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธี และมอบช่อดอกไม้ให้ครูเกษียณ แต่ละท่าน ประกอบด้วยครูจากแผนกประถม 2 ท่าน ได้แก่ มีสัจจันนี ทรงเสียงชัย และมิสอนุภาค พันธุ์มจินดา และครูจากแผนกมัธยม 3 ท่าน ได้แก่ มาสเตอร์วิวัฒน์ กิจเจริญ มิสภาณี ภิญญะพันธ์ มาสเตอร์ศิริ บัณฑิต จากนั้นคณะภราดา คณะผู้บริหาร คณะครู และผู้แทนนักเรียนมอบมาลัยกรพร้อมทั้งรดน้ำขอพรครูเกษียณ ทั้ง 5 ท่าน ณ ลานอนุสาวรีย์เจ้าคุณคุณาจารย์ ฟ. ฮีแลร์

วันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียนอัสสัมชัญ

เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดงาน วันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียน โดยมีภราดาสุรสิทธิ์ สุขชัย ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธี พร้อมด้วยคณะกรรมการสมาคมอัสสัมชัญ คณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู ผู้แทนจากโรงเรียนต่างๆ ผู้แทนผู้ปกครอง คณะครู นักเรียน และนักการ ร่วมในพิธี ณ ลานอนุสาวรีย์บาทหลวงกลอมเบต์ บริเวณหน้าอาคารอัสสัมชัญ 2003 กิจกรรมภายในงานประกอบด้วย พิธีตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง แต่พระภิกษุ-สามเณรจำนวน 19 รูป พิธีน้อมรำลึกถึงพระคุณ บาทหลวงกลอมเบต์ ผู้สถาปนาโรงเรียนอัสสัมชัญ และพิธีบำเพ็ญกุศล 4 ศาสนา (ศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ ศาสนาซิกข์ และศาสนาอิสลาม) อุทิศแด่บาทหลวงกลอมเบต์ คณะเจ้าคุณคุณาจารย์ เจ้าคุณคุณาจารย์ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณต่อโรงเรียนที่ได้ล่วงลับไปแล้ว

Grade 3 and Grade 6 YLE Cambridge Examination

In October, all EP Grade 3 and Grade 6 students sat for the Young Learners English (YLE) examinations which are conducted by the University of Cambridge examinations centre in Thailand. These exams covered all four language skills — listening, speaking, reading and writing. Tasks included listening comprehension exercises, audio and visual cue responses and conversation tasks.

The content of the exams reflect the skills learners need in real life situations. Furthermore, the YLE Cambridge exams are internationally recognised as a standard measure of English language skills.

Cambridge examiners praised the behaviour and efforts made by EP students on the day and were especially impressed with the high level of speaking skills observed. EP Grade 3 and Grade 6 students prepared well before these exams and will receive their results in the coming weeks.

Visit of St. Gabriel's Primary School Singapore

On Thursday November 8th 2012, 4 teachers and 20 students from St. Gabriel's Primary School Singapore visited Assumption College Primary Section. The visit was to build a strong relationship between the two St. Gabriel's schools through friendship, academic collaboration and sport.

The visit provided the opportunity for both teachers and students to learn and share their knowledge and experiences in a bilingual learning environment. Furthermore, it provided a great foundation to establish intercultural relations.

On the day EP teachers and students had the opportunity to learn together and also contest a game of football with the visiting delegation from St. Gabriel's Primary School Singapore. The visiting students interacted and participated well with our students. They also highlighted the similarities and differences they face learning in a bilingual setting. This was a very valuable experience for EP students with the ASEAN Economic Community fast approaching in 2015.

It is hoped that another collaborative exchange will occur in the near future between our schools to further encourage co-operation within ASEAN nations and educational institutions.

Mangrove Reforestation Project

The English Program of Assumption College joined hands with PTT Public Company Limited to organize a special field trip under the Mangrove Reforestation Project, in honour of Her Majesty the Queen's 80th Birthday Celebration. Student and parent volunteers from the English Program of Assumption College, together with students from Assumption College English Program (Rama II campus) participated the activity at Lamyai mangrove area, Muang District, Samut Songkhram Province on Saturday the 3rd of November 2012. From this project the students learned about mangrove ecosystems and planted a mangrove forest in the Mae Klong River Delta.

EP Talent Show and EP-M. 6 Farewell Party 2012

The AC English Program's Student Council, run by students from EP-M. 5 and EP-M. 6, held the "EP Talent Show and EP-M. 6 Farewell Party" for the 2012 Academic Year on the 1st of March 2013 at the Ambassador Hotel, Bangkok. All sectors of the English Program joined the event as follows: Thai teachers, foreign teachers, parents and students from EP-M. 2 - 4.

7th Thailand High School Debating Championship

For the second year in a row, the 7th Thailand High School Debating Championship was organized, and the host of this tournament was the Assumption College. There were 11 prestigious schools competing and the event ran for 5 days, from the 2nd - 6th of March, 2013.

At the end of the tournament, the Semi finalists were Wells International School and Anglo Singapore International High School. The Grand Finals was between Triam Udom Suksa School Team 1 and Team 2, with Team 1 emerging victorious. On the last day of the event, Brother Surasit Sukchai, the Director of Assumption College, congratulated all of the participants and presented the awards in the auditorium on the 9th Floor of the Assumption 2003 Building.

กองทัพอากาศ

ทักษะการเขียนถือเป็นทักษะที่ยากที่สุดในการเรียนวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงให้ความสำคัญกับการฝึกฝนทักษะการเขียนให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ทางกลุ่มสาระฯ ได้เชิญชวนให้นักเรียนเข้าร่วมโครงการประกวดเขียนเรียงความเนื่องในวาระ “ครบรอบ ๑๐๐ ปี การบินของบุพการีทหารอากาศ” และนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญผ่านเข้ารอบตัด ๑ ใน ๑๕ คน จากผู้ส่งผลงานประกวดทั่วประเทศ ได้แก่

เด็กชายธัญธรณ์ ทินมาลา

เลขประจำตัว ๔๖๔๓๖

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๔

เพื่อเป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้ศึกษาทักษะการเขียนเรียงความที่ดี จึงนำผลงานเรียงความของธัญธรณ์มาฝากกัน ดังนี้

ตั้งแต่อดีตกาลมาจนถึงปัจจุบัน บทบาทของกองทัพอากาศคือ กองกำลังติดอาวุธที่ปฏิบัติการในอากาศหรือเกี่ยวข้องกับอากาศ โดยใช้อากาศยานเป็นส่วนใหญ่ มีหน้าที่ปกป้องน่านฟ้ารักษาอธิปไตยของชาติ อาทิ สงครามกรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส และสงครามมหาเอเซียบูรพา รวมทั้งเข้าร่วมกับกองกำลังสหประชาชาติในสงครามเกาหลี และร่วมกับพันธมิตรในสงครามเวียดนาม เป็นต้น

จากภารกิจและหน้าที่ทั้งหมดทั้งปวงที่ผมได้เรียนรู้จากหนังสือ บทเรียน วารสาร บทความต่างๆ ถ้าในฐานะประชาชนทั่วไปจะรู้สึกว่าการที่ประชาชนจะได้สัมผัสกับกองทัพอากาศเหมือนเป็นสิ่งที่ยากมาก ประชาชนอยู่พื้นดิน ทหารอากาศปฏิบัติหน้าที่บนท้องฟ้า มันห่างไกลกันจนไม่แน่ว่าจะสัมผัสได้ แต่ผม...เด็กชายไทย สัญชาติไทย ผู้มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นทหารอากาศ ผมได้อ่านพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานแก่ทหารเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๓ ในพิธีสวนสนามของทหารรักษาพระองค์ มีข้อความว่า “หน้าที่สำคัญของทหาร คุณก็อย่างผิวเผินก็คือ การรบ หรือการทำสงครามต่อสู้กับศัตรูของชาติ แต่ถ้าดูกันให้ชัดตามความจริงแล้ว หน้าที่รบเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น เพราะการป้องกันรักษาเอกราช อธิปไตย และความมั่นคงปลอดภัยของประเทศนั้น นอกจากจะต้องมีกำลังรบที่เข้มแข็งแล้วยังจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้บ้านเมืองเกิดความเจริญมั่นคงขึ้นทุกๆ ด้าน อยู่ตลอดเวลาด้วย ทหารจึงต้องรับภาระสำคัญอีกประการหนึ่งควบคู่ไปกับการรบ ได้แก่ การพัฒนา ซึ่งหมายถึงการพัฒนาด้านกิจกรรมทหารโดยตรงและด้านอื่นๆ ทั้งหมด เท่าที่ทหารจะสามารถร่วมมือช่วยเหลือได้...”

ผมเริ่มคิดอย่างมีความหวังว่า จะได้สัมผัสกับกองทัพอากาศในฐานะผู้พัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชน นอกเหนือไปจาก

สำหรับประชาชน

ภารกิจการป้องกันประเทศ เป็นภารกิจในยามสงบหรือยามที่ประเทศไม่มีศึกสงครามเหนือน่านฟ้า โดยใช้กำลังพล อุปกรณ์ทางทหาร และเครื่องมือที่มีอยู่สนับสนุนและช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศ และการช่วยเหลือประชาชนอย่างเต็มความสามารถ ปัจจุบันผมได้เห็นได้รับรู้สิ่งที่ผมได้วาดฝันไว้ มันเหมือน “ฝันที่เป็นจริง” ผมได้เห็นความช่วยเหลือที่กองทัพอากาศมีให้กับประชาชนในหลายๆ ด้าน ได้แก่

✈ กองทัพอากาศปฏิบัติการฝนหลวง

“ฝนหลวง” เป็นโครงการพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องคิดค้นทดลองวิธีการที่จะทำให้เกิดฝนตก ซึ่งนอกเหนือจากการเกิดฝนตามธรรมชาติ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มปริมาณของฝน และเพื่อให้เกิดการกระจายการตกของฝน

✈ กองทัพอากาศกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติสึนามิ

ในช่วงปีใหม่ของปี ๒๕๔๗ ซึ่งครั้งนั้นกองทัพอากาศส่งอากาศยานเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากสึนามิตลอดเวลาโดยไม่หยุดพัก สามารถช่วยชีวิตผู้ประสบภัยได้จำนวนมาก ทำให้ประเทศได้รับคำชื่นชมจากนานาชาติถึงความสำเร็จในการช่วยเหลือครั้งนั้น

✈ กองทัพอากาศกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม

“กองทัพอากาศไม่เคยยอมให้ขาดรัก...ทหารอากาศไม่ขาดใจ ผ่าอุทกภัย...บรรเทาทุกข์” กองทัพอากาศยังคงร่วมด้วยช่วยกัน นำความรัก นำใจไมตรี และความปรารถนาดีจากพี่น้องชาวไทยผู้มีน้ำใจ ได้เข้าร่วมบรรเทาทุกข์ของประชาชน จากเหตุการณ์อุทกภัย (น้ำท่วมหลายภาคพร้อมกัน) เมื่อปลายปี ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา แม้พื้นที่ทั้งหมดของ “กองทัพอากาศ” จะจมอยู่ใต้น้ำ แต่ไม่เคย

มองว่าระดับน้ำจะเป็นอุปสรรคในการออกช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ให้แก่ประชาชน แม้ว่าตัวเองและครอบครัวจะได้รับความทุกข์ร้อนไม่ต่างกันก็ตาม

✈ กองทัพอากาศกับการปฏิบัติภารกิจดับไฟป่า

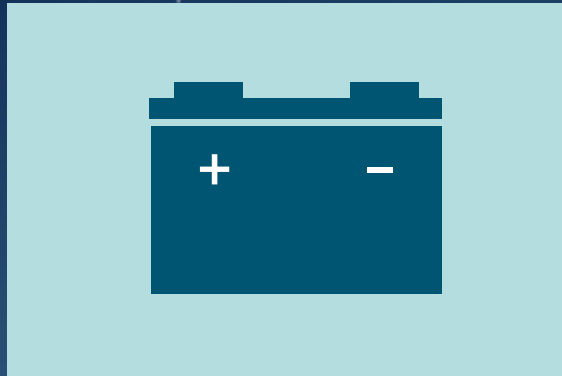
ในทุกๆ ปี ประเทศไทยต้องสูญเสียทรัพยากรป่าไม้เป็นจำนวนมาก ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือไฟป่า และด้วยพื้นที่ที่เกิดไฟป่ามักเป็นภูเขาสูง ทำให้ลำบากต่อการดับไฟ กองทัพอากาศเป็นหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนเครื่องบินในการบรรเทาภัยที่เกิดขึ้นร่วมกับหลายๆ หน่วยงานในการปฏิบัติภารกิจนี้

✈ กองทัพอากาศกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กองทัพอากาศ

“เที่ยวชดอยไหว้พระธาตุ เที่ยวชายหาดว่ายน้ำทะเลเที่ยวให้တွေเครื่องบิน” ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและยังเป็นการส่งเสริมให้มีการฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น รวมทั้งอนุรักษ์โบราณสถานและสภาพแวดล้อมให้คงอยู่ตลอดไป

ภารกิจของกองทัพอากาศต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเพียงสิ่งที่กระผมได้รับรู้ ได้เห็นในช่วงชีวิตของผม ๑๔ ปีที่ผ่านมา แต่ผมเชื่อว่าการกิจของ “กองทัพอากาศสำหรับประชาชน” นั้นมีมากมายมาช้านาน และยิ่งเชื่อมั่นว่ากองทัพอากาศจะไม่ทิ้งประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญสูงสุดคือ ความสงบร่มเย็นของแผ่นดินไทยและอาณาประชาราษฎร์ทั้งปวง ยังจะคงรักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดังคำพูดที่ว่า “เหนือนภาฟ้าไทยใครรุกใครรานอธิปไตย กองทัพอากาศของไทยพลีชีพบูชา” ผมจะพยายามสอบเป็นทหารอากาศให้ได้ เพื่อจะร่วมสานต่อปณิธาน...“กองทัพอากาศสำหรับประชาชน” ตลอดไป

ความ ผิดพลาด

ในปี ๒๖๐๐ ประเทศไทยได้ส่งยานอวกาศขนาดใหญ่ออกไปสำรวจดาวเคราะห์ดวงอื่นๆ ในห้วงอวกาศอันมืดมิด ดวงดาวที่รายล้อมต่างแข่งกันกันกะพริบระยิบระยับ เพื่อประชันความสวยงามแก่ผู้ชมที่มองมาจากดาวเคราะห์สีฟ้า ภายในยานลำนั้นมีลูกเรือถึงหลายร้อยคน...ทุกคนต่างอยู่ในชุดเครื่องแบบสีเทา

“นี่พวกเธอตรงนั้นนะ ไปหยิบแบตเตอรี่จากห้องเก็บของมาสิ” ชายวัยกลางคนรูปร่างอ้วนท้วนขึ้นี้ิ้วสั่งงานขณะที่ตบง่วนกับหน้าจอตรงหน้า

“รับทราบครับ/ค่ะ” ชายหนุ่มผิวขาวรูปร่างสูงโปร่งกับหญิงสาวร่างเล็กบอบบางรับคำพร้อมกัน จากนั้นฝ่ายชายเดินโอบเอวแฟนสาวไปยังห้องเก็บของที่อยู่ไกลจากห้องบัญชาการ

“ให้ฉันเข้าไปช่วยไหม?” หญิงสาวตะโกนถามขณะกดปุ่มให้ประตูเปิดค้างเอาไว้ ขณะที่แฟนหนุ่มของเธอเดินเข้าไปยกกล่องแบตเตอรี่

“ไม่เป็นไรจะ เดี่ยวผมกะ...โอ๊ย!” ขณะที่ชายหนุ่มกำลังเดินออกมาพร้อมกล่องแบตเตอรี่ เขาก็เหยียบเข้ากับตะปู เมื่อแฟนสาวของเขาได้ยินเสียงร้องก็รีบวิ่งเข้าไปดูด้วยความเป็นห่วง

“เกิดอะไรขึ้นนะ?” หญิงสาวถามด้วยความห่วงใย

“ตายแล้ว! เท่าโดนอะไรเนี่ย”

“ไม่มีอะไรหรอกจ้ะ ก็แค่เหยียบตะปูนะ” ชายหนุ่มตอบกลับ ก่อนจะก้มมองดูบาดแผลที่เท้าของตนเอง แล้วเอนตัวลงนั่ง

บ๊ิง! เสียงประตูอัตโนมัติปิดลงอย่างรวดเร็ว พวกเขาต่างทราบดีว่าประตูนี้ไม่สามารถเปิดจากภายในได้

“แย่แล้ว!” ชายหนุ่มอุทานเมื่อได้ยินเสียงประตูปิด

“เราจะออกไปยังไงล่ะเนี่ย”

“ชะ...ขอโทษนะ ฉัน...ลืมกดเปิดประตูค้างไว้” หญิงสาวพูดเสียงสั่นๆ

“มะ...ไม่เป็นไรจ้ะ คุณรีบเข้ามาก็เพราะเป็นห่วงผม ไม่ใช่หรือ” ชายหนุ่มตกใจเล็กน้อยเมื่อเห็นแฟนสาวทำท่าจะร้องไห้ พร้อมกับลูบศีรษะของเธอเพื่อปลอบโยน

“แล้วเราจะทำอย่างไรกันดี...” หญิงสาวสะอื้น เธอรู้ว่า เป็นความผิดของเธอ

“ใจเย็นๆ นะ เดียวก็มีคนมาช่วยเราเอง” ชายหนุ่มก้มลงไปเช็ดน้ำตาให้หญิงสาว เขาเริ่มหายใจติดขัด ดวงตาของเขาเบิกกว้าง กำหมัดแน่น ก่อนจะก้มหน้าลงราวกับครุ่นคิดอะไรบางอย่าง

“ผม...มีเรื่องจะบอก” ชายหนุ่มกุมมือหญิงสาวแน่น ก่อนจะสบตาเธอด้วยสีหน้าจริงจัง

“ผมรักคุณมากนะ รู้ใช่ไหมว่าผมยอมตายเพื่อคุณได้”

“คุณพูดอะไรเนี่ย...ไม่ตลกนะ” หญิงสาวดีแชนชายหนุ่มเบาๆ พร้อมกับยิ้มให้บ้างๆ แต่เมื่อเห็นสีหน้าเคร่งเครียดของแฟนหนุ่มทำให้หญิงสาวหุบยิ้ม

“ฉันก็รักคุณ อย่าทำอย่างนี้สิ ฉันซักจะใจเสียแล้วนะ”

“หลับตาแล้วฟังผมนะ” ชายหนุ่มยิ้มบ้างๆ ให้หญิงสาวพร้อมกับกุมมือเธอไว้ โดยที่หญิงสาวไม่อาจล่งรู้เลยว่า นี่อาจเป็นรอยยิ้มสุดท้ายของแฟนหนุ่มที่เธอไม่มีโอกาสได้เห็น

“ในห้องนี้...ออกซิเจนใกล้จะหมดเต็มทีแล้ว เท่าที่ผมคำนวณคงไม่เกิน ๕ นาทีแน่ๆ คนข้างนอกไม่มีทางรู้เลยว่าเราติดอยู่ ผม...รักคุณนะ ขอให้คุณโชคดี”

บ๊ิง! หญิงสาวสะดุ้งกับเสียงดังที่ได้ยินข้างหู เมื่อเธอลืมตาขึ้นและพบกับร่างไร้วิญญาณของชายหนุ่มที่ตนรัก โดยที่มือข้างหนึ่งของเขายังคงจับมือของเธอไว้ และในมืออีกข้างนั้นมีปืนสีด้าเข็มอยู่ในมือ ดวงตาของชายหนุ่มนั้นยังคลอไปด้วยน้ำตา ภาพที่ปรากฏเบื้องหน้าทำให้เธอรู้สึกวูบวา ไร้กำลัง น้ำอุ่นๆ ไหลออกมาจากดวงตา เธอเอื้อมไปหยิบปืนด้วยมือที่สั่นเทา

บ๊ิง! ทันใดนั้นประตูที่ปิดอยู่ก็เลื่อนเปิดออก เงาร่างอ้วนท้วนที่ปรากฏตรงหน้าประตูคือเพื่อนร่วมงานของเธอนั่นเอง “หัวหน้าให้มาตามนะ ท่านบอกว่าไม่ต้องใช้เบตเตอร์แล้ว”

ตัวแแทน

ของความฝึน

“ทำไมพระเจ้าถึงได้เล่นตลกกับผมได้ขนาดนี้ละ ลําพั้งเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละวันก็ไม่ค่อยจะพออยู่แล้ว ยังจะมาโดนไล่ออกจากงานอีก” ชายหนุ่มวัย ๒๕ ปี ตัดพ้อชีวิตของตน ขณะที่พยายามประคองตัวเองไม่ให้ล้มลงไปกับพื้นด้วยฤทธิ์สุราที่เพิ่งดื่มเข้าไป

ใบหน้าของผมแดงก้ำ บ่งบอกว่าผมดื่มไปมากเท่าใด... ผมไม่รู้ว่าจะอยู่ไปเพื่ออะไร หัวงเพียงแต่ว่าอยากให้มีชีวิตที่ไร้ความหมายนี้จบลงเสียที

ผมเดินโซเซไปยืนบนรางรถไฟ หัวงว่ารถไฟขบวนถัดไป จะช่วยทำให้ผมพ้นจากชีวิตนี้เสียที เสียงรถไฟใกล้เข้ามาทุกขณะ ผมหลับตาลง พร้อมที่จะให้รถไฟช่วยปลิดชีวิต

จู่ๆ ก็มีเสียงหนึ่งดังขึ้นจากด้านหลัง “หลีกไป!” เสียงหวานๆ ของผู้หญิงคนหนึ่งดังขึ้น เธอผลักผมให้กระเด็นออกมา ก่อนที่ผมจะทันได้กล่าวอะไรออกมา ดูเหมือนว่าร่างกายของผมจะไม่สามารถประคองสติได้แล้ว

“อ้อ... นี่มันที่ไหนเนี่ย นี่มัน... บ้านฉันนี่! แล้วเธอเป็นใคร มาอยู่ในบ้านฉันได้อย่างไร” ผมพูดด้วยความตกใจ

“ฉันชื่ออลิส” ผู้หญิงอายุรุ่นราวคราวเดียวกับผม ผู้มี นัยน์ตาสีฟ้าและผมดำยาวเอ่ยขึ้น ขณะย่อตัวลงนั่งบนเก้าอี้ในห้องรับแขกของผม “ฉันเป็นคนช่วยนายไม่ให้โดนรถไฟชนนะ แล้วนายล่ะชื่ออะไร”

“ฉันชื่อบู้ค ทำไมเธอรู้จักบ้านฉัน... แล้วเข้าบ้านมาได้ อย่างไร” ผมพูดด้วยท่าทีตื่นตระหนก

“บัตรประชาชนกับกุญแจในกระเป๋าของนายไงล่ะ แล้ว... นินายนี่นายแต่งเองหรือ” อลิสหยิบนินายที่ผมเป็นคนแต่งขึ้นมาเปิดดู

“ใช่ ฉันเป็นคนแต่งเองแหละ แต่คงจะไม่ทำแล้ว เพราะ ไม่มีใครชอบผลงานของฉันอีกต่อไปแล้ว” ผมตอบด้วยความรู้สึกสมเพชตนเอง

“แค่คนอื่นไม่ชอบผลงานของนาย นายก็เลยเลิกทำ แล้ว คิดฆ่าตัวตายเนี่ยนะ” อลิสเอ่ยขึ้นขณะที่กำลังอ่านนินายเล่มนั้น ไปด้วย คำพูดของเธอทำให้หัวใจของผมปวดร้าวแทบทนไม่ไหว ใบหน้าของผมเริ่มแดงก้ำ

“ดูเหมือนนายจะอารมณ์ไม่ค่อยดีนะ แต่ลองคิดดูก่อน เถอะว่าชีวิตของนายยังเหลืออะไรบ้าง” อลิสวางนินายลงและเดินตรงไปที่ประตู

“พรุ่งนี้ฉันจะมาหาอีกครั้ง หวังว่านายจะคิดอะไรได้บ้างนะ” เธอทิ้งท้ายก่อนจะเดินออกจากบ้านไป ทุกอย่างตกอยู่ในความเงียบ แต่ภายในจิตใจของผมกลับตกอยู่ในความสับสนวุ่นวาย เข้าวันต่อมา อลิสมาหาผมตามที่เธอได้บอกเอาไว้

“เป็นไงบ้าง ฉันคิดว่านายคงจะรู้สึกดีขึ้นบ้างแล้วนะ” เธอพูดทักทาย และเดินเข้ามาในบ้านของผม ก่อนที่ผมจะได้พูดอะไรออกมา

“อลิส เธอทำแบบนี้ เธอต้องการอะไรกันแน่” ผมถามด้วยความสงสัย ขณะที่อลิสนั่งลงบนโซฟา

“ฉันแค่เสียดายชีวิตของนายนะ ฉันว่ามันน่าจะมีคุณค่ามากกว่านี้” อลิสพูดพร้อมกับหยิบสมุดภาพขึ้นมาเล่มหนึ่ง

“ฉันมีความฝึนที่อยากจะเป็นศิลปิน แล้วนายล่ะ มีความฝึนอะไรบ้างไหม” เธอถามผมด้วยน้ำเสียงเรียบๆ

“ฉันฝึนอยากจะเป็นนักแต่งนินาย แต่ดูเหมือนมันจะเป็นไปไม่ได้” ผมตอบกลับด้วยสีหน้าที่เศร้าสร้อย

“แค่เพราะมีคนไม่ชอบผลงานของนายนะเธอ” อลิสถามกลับมาอีกครั้ง

“ตอนนี้ชีวิตฉันมันพังหมดแล้ว ฉันไม่มีงาน ไม่มีเงิน ไม่มีใครเคียงข้างสักคน แล้วจะให้ฉันทำอย่างไร” ผมพูดออกมาด้วยความท้อแท้

“ใจเย็นๆ บ๊วย ที่ฉันอยู่ตรงนี้ เพราะฉันต้องการจะช่วยเหลือนายอยู่แล้ว” อลิสพูดด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน

จากนั้นเป็นต้นมา ทุกๆ ครั้งที่อลิสตั้งคำถามต่างๆ เข้ามาในหัวใจของผม ทำให้ผมได้คิด ได้รู้สึกรู้ว่าชีวิตต่อจากนี้ผมควรจะทำเช่นไรต่อไป ผมกับเธอให้สัญญาว่า เราทั้งคู่จะต้องทำความฝันของตัวเองให้เป็นจริงให้ได้ อลิสมาหาผมทุกวัน ทำให้เรารู้จักกันดีมากขึ้น เธอคือคนที่เข้ามาช่วยเติมเต็มจิตใจของผมไม่ว่าเธอจะมีจุดประสงค์ใดก็ตาม แต่เมื่อได้อยู่กับเธอแล้วผมรู้สึกสบายใจ ผมคิดว่าผมสามารถปรึกษาเธอได้ทุกเรื่อง

ในที่สุดผมก็เขียนนิยายเรื่องหนึ่งสำเร็จ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กหญิงและการเดินทางรอบโลกของเธอ ผมลองส่งนิยายเรื่องนี้ไปให้สำนักพิมพ์ ปรากฏว่าผลงานของผมได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และไม่นานผลงานนิยายเรื่องนี้ก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

ผมดีใจที่ผมยังมีชีวิตอยู่จนถึงตอนนี้ ดีใจที่ผมได้เจอกับอลิส ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนจะเป็นไปอย่างราบรื่น จนกระทั่งวันหนึ่ง อยู่ๆ อลิสก็หมดสติลง ตอนนั้นผมตกใจมาก ผมรีบนำเธอส่งโรงพยาบาล แพทย์บอกว่าเธอเป็นโรคร้ายที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้

“ผมทำดีที่สุดแล้ว นี่ถือว่าปาฏิหาริย์มากแล้วที่เธออยู่มาได้ **นายขนาดนี้**” นี่คือนสิ่งที่แพทย์บอกกับผม ผมรู้สึกทั้งตกใจและเสียใจมาก ระหว่างนั้นผมมาเฝ้าอลิสทุกวันจนกระทั่งเธอฟื้น

“อลิส ทำไมเธอไม่บอกเรื่องนี้กับฉัน” ผมถามด้วยความปวดร้าว

“ฉันไม่อยากให้นายเป็นกังวลเพราะฉัน ความจริงแล้ววันที่ฉันเข้าไปช่วยนายเป็นวันที่หมอบอกฉันว่า ฉันเหลือเวลาอีกไม่กี่สัปดาห์ แต่เพราะเจอนาย ฉันคิดว่าก่อนที่ฉันจะตาย ฉันขออยู่เคียงข้างนาย ฉันดีใจนะที่ในที่สุด นายก็ได้ทำความฝันของนายให้สำเร็จ ฉันมีภรรยาจะให้ด้วยนะ” อลิสพยายามอธิบายด้วยคำพูดที่เริ่มติดขัด

“มันสวยมากเลย อลิส จริงสิ ฉันก็เพิ่งเขียนนิยายเรื่องใหม่เสร็จ ไว้เธอหายดีแล้ว เธอต้องอ่านมันด้วยนะ” ผมให้กำลังใจ

“ฉันอยากจะทำตอนนี้เลย ฉันเหลือเวลาไม่มากแล้ว” อลิสหยิบนิยายขึ้นมาอ่านจนจบ ใบหน้าของเธอแลดูมีความสุข

“นิยายสนุกมากจริงๆ ขอให้ผลงานชิ้นนี้เป็นกำลังใจให้นาย **อยากจะทำผลงานดีๆ** ต่อไป ถ้านายยอมแพ้ต่อโชคชะตาในวันนั้น นายคงไม่ได้มายืนอยู่ในจุดนี้อย่างแน่นอน ฉันดีใจมากนะ ที่ฉันสามารถทำให้นายได้เห็นคุณค่าของชีวิต และมีส่วน **ทำให้ความฝันของนายเป็นจริง**”

สิ้นเสียงสุดท้าย อลิสก็จากไปอย่างสงบ เหลือเพียงคำพูดสุดท้ายที่ผมไม่ทันได้เอ่ย **‘ขอบคุณสำหรับทุกอย่างนะ อลิส’** สิ่งที่เหลือไว้มีเพียงความผูกพันที่เราได้ให้แก่กัน และภรรยาที่เป็นตัวแทนของความฝันของเราทั้งคู่...

ลานกวี เวทีสร้างสรรค์

สวัสดิ์คະนักเรียน ครูขอชอบใจนักเรียนทุกระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๓ ที่ให้ความสนใจส่งผลงานกลอนมากมายมาให้ ครูพิจารณา ในหัวข้อ “**กระจกมา**” ชาวอีสานสัมผัสลองอ่านมุมมองที่สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ ของเพื่อนๆ แต่ละคนกันดูนะคะ

นายชยพล เจริญลาภกุล
เลขประจำตัว ๔๔๐๐๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖

เงาสะท้อนจากกระจกผ่านสายตา
เงาอาจดวงมิใช่อ่างที่เป็น
การตัดสินใจคุณค่าในสิ่งหนึ่ง
คิดถี่ถ้วนจะหลุดออกจากใจ

แน่หรือว่าเป็นความจริงดังที่เห็น
ดวงประเค้นจนหลงพลาดดั่งไป
คิดให้ซึ่งพิเคราะห์หลักถึงพิสัย
ก่อนเชื่อในเงาที่สะท้อนมา

นายภัทรชนน ศรีสัตยวงศา
เลขประจำตัว ๔๘๗๙๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๘

กระจกเงาบานใหญ่เอาไว้ส่อง
เห็นรอยยิ้มรอยย่นบนหน้าเรา
กระจกเงาในมุมมองของชีวิต
คนหวังดีที่รักเราเขาห่วงใย

เห็นมุมมองหน้าตาว่าหล่อเหลา
ผมบางเบาหรือผมดกน่าตกใจ
ซึ้งถูกผิดชั่วคืออยู่ที่ไหน
คอยสอนให้เรารู้ตัวทำชั่วดี

นายธนภัทร อักษรจินดารัตน์
เลขประจำตัว ๔๕๒๖๘
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๗

กระจกเฉยเฉยลองมองเห็นข้า
สิ่งนั้นคือเปลือกนอกหลอกใครใคร
ลองมองจ้องส่องดูอีกสักหน
เมื่อคบใครอย่ามองดูเพียงหน้าตา

ส่องทุกคราหน้าตาเดิมจริงใจใหม่
ปกปิดให้ดูดีมีราคา
ค่าของคนอยู่ที่ใดต้องมองหา
อย่าบอกว่าคนดีไม่มีจริง

นายฉันทิช พานิชชานนท์
เลขประจำตัว ๔๕๕๓๗
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๗

บางคนมองกระจกเห็นใบหน้า
แต่บางคนมองใกล้ไม่ใส่ใจ
ถ้าเรามองให้ซึ่งถึงอดีต
ถึงจะรู้นิสัยในกมล

โบราณว่าต้องมองซึ่งถึงนิสัย
สิ่งภายในที่มีอยู่ในคน
จนสุดขีดความจำนำเกิดผล
ที่ตัดสินคงไว้จะได้ดี

กระจกเงา

นายอิทธิพร พูลเกิด
เลขประจำตัว ๔๕๕๐๘
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๙

ส่องกระจกมองดูเงาตัวเรา
เพื่อนร่วมงานดูเหมือนไม่รู้ใจ
ส่องกระจกเห็นหน้าไม่เห็นใจ
จะคบใครใคร่ควรอย่าตัดสินใจ

เตรียมก่อนเข้าทำงานหรือที่ไหน
ปากพูดไปว่าดีไม่มีจริง
คิดอย่างไรใครไม่รู้ชายและหญิง
จริงใจยิ่งต่อกันไม่ผันแปร

นายวีโรจน์ พงศบริพัตร
เลขประจำตัว ๔๖๑๘๘
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑

กระจกเงาสท้อนภาพนิ่งอยู่
แต่หาใช้สิ่งที่มันได้เป็น
เหมือนดังเช่นจิตมนุษย์สุดหยิ่งลึก
อาจจะเห็นภาพชีวิตติดมา

สะท้อนสู่สายตาให้ได้เห็น
ความโดดเด่นอาจเป็นเพียงภาพลวงตา
เมื่อลองนึกตรึกตรองส่องดูหนา
ยากจะหาความจริงใช้สิ่งลวง

นายทวีชัย พรวัดมนิชัย
เลขประจำตัว ๕๑๑๓๖
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๗

กระจกเงาส่องได้เพียงกายหยาบ
ถ้าส่องถึงจิตได้คงดีไป
ถึงมีอาจส่องเห็นในความคิด
จงยึดมั่นทำแต่คุณความดี

แต่บุญบาปมีทราบเป็นใจ
จงอย่าไร้หัวใจความปรานี
เพียงในจิตเฉิดโฉมส่องวิถี
เพื่อชีวิตเป็นสุขหมอดทุกใจ

นายธีรพล กิตติศิริพกุล
เลขประจำตัว ๔๖๐๑๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๗

กระจกเงาสท้อนใจในความคิด
เงาสท้อนตามคติทุกเวลา
เราทำกรรมอะไรเอาไว้บ้าง
สำนึกรู้ทุกสิ่งที่ทำไป

สะท้อนจิตสะท้อนบาปบุญต้นเหตุ
มองไม่เห็นด้วยตาแต่รู้ใจ
หรือเราสร้างบาปหนักไว้ที่ไหน
ทำสิ่งใดต้องพินิจคิดให้ถี่

ฉบับหน้า ครูขอเชิญชวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีใจรักในการแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองประเภทกลอนแปด ความยาว ๒ บท ในหัวข้อ “ฝุ่นเมือง” ส่งผลงานได้ที่ มีสวรรค์ หรือครูผู้สอนภาษาไทยทุกท่าน แล้วพบกันฉบับหน้าค่ะ

ความทรงจำดีๆ

จากค่ายเพื่อนนักบุญมงฟอร์ต ครั้งที่ 14

ระหว่างวันที่ 1 - 6 ธันวาคม 2555 งานอภิบาล โรงเรียนอัสสัมชัญ นำนักเรียนชมรมเพื่อนนักบุญมงฟอร์ต เข้าร่วมกิจกรรมค่ายเพื่อนนักบุญมงฟอร์ต ครั้งที่ 14 จัดโดยมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย หมู่บ้านในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีมิสปริดาธน์ ไชยพัฒน์ เป็นหนึ่งในคณะครูผู้ดูแลการจัดกิจกรรมค่ายในครั้งนี้ และได้ถ่ายทอดความรู้สึกรวมถึงความทรงจำดีๆ จากการไปเข้าค่ายเพื่อนนักบุญมงฟอร์ตมาฝากชาวอัสสัมชัญ ดังนี้

การได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมค่ายเพื่อนนักบุญมงฟอร์ต เป็นเวลาถึง 14 ปี ทำให้ได้สัมผัสกับประสบการณ์ดีๆ ที่เราหาซื้อไม่ได้ แต่เราแสวงหาได้ในสิ่งที่เราไม่เคยได้เห็นและรู้จัก สิ่งเหล่านั้นให้คุณค่ากับตัวเรายิ่งกว่าเงินทองหรือของมีค่า นั่นคือคุณค่าทางจิตใจ

ระยะเวลา 1 ปี ที่เวียนมาบรรจบของกิจกรรมค่ายแต่ละครั้ง ทำให้เราได้พบเจอพี่น้องชาวค่ายจากโรงเรียนต่างๆ ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลทั้งเก่าและใหม่ ทั้งรู้จักกันมาก่อนและไม่รู้จักกันมาก่อน ทุกคนมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในค่ายเพียง 4 วัน แต่เวลาเพียงเท่านี้ก็สามารทำให้คนเรารักกัน มีความรู้สึกดีๆ ให้แก่กันและกัน ได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งพิสูจน์ให้เราได้เห็นว่ “ความรัก” ที่พระเจ้าทรงสอนเรามา ทำให้เราอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข...และนี่คือจิตตารมณ์ของนักบุญหลุยส์-มารีย์ กรีญอง เดอ มงฟอร์ต อันมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เราทั้งหลายน้อมนำแนวทางการดำเนินชีวิตของท่านนักบุญมาเป็นแบบอย่าง เพื่อพัฒนาและยกระดับความคิด สติปัญญา และจิตวิญญาณ สู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์...

กิจกรรมค่ายเพื่อนักบุญมงฟอร์ตครั้งนี้ เราเดินทางมุ่งหน้าสู่ภาคเหนือเพื่อไปสัมผัสกับวิถีชีวิตอันเรียบง่ายของชาวเขาในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อถึงที่หมาย ก้าวแรกที่เหยียบย่างลงในหมู่บ้าน ก็รู้สึกได้ถึงความสะดวกและสดชื่น ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวล้วนแตกต่างจากวิถีชีวิตคนเมืองที่เราคุ้นเคย ทั้งดิน น้ำ ต้นไม้ ทิวทัศน์ ถนนหนทาง ฯลฯ นับเป็นความแตกต่างที่มีเสน่ห์ทำให้เรารู้สึกว่าอยากกลับมาที่นี่อีก

ความประทับใจแรกที่ชาวค่ายสัมผัสได้นอกจากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นแล้ว น้ำใจไมตรีของชาวบ้านก็นับเป็นความงดงามที่เราไม่อาจลืมเลือน แม้จะเป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อย่างเช่นการที่ชาวบ้านช่วยชาวค่ายนำป้ายค่ายมาติดตั้ง ภาพของการร่วมด้วยช่วยกันจนงานสำเร็จลุล่วง ความเอื้ออาทร และการยอมรับซึ่งกันและกัน ล้วนเป็นความรู้สึกที่มีค่าและจะประทับอยู่ในความทรงจำของเราชาวค่ายตลอดไป

นอกจากความประทับใจเกี่ยวกับผู้คนและชุมชน การเข้าค่ายครั้งนี้ยังทำให้เราได้สัมผัสกับธรรมชาติและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นทะเลหมอก น้ำตก ขุนเขา ต้นไม้ ใบหญ้า ธรรมชาติมีความพิเศษที่แฝงตัวอยู่ในความเรียบง่ายทำให้เรารู้สึกสดชื่นและอิ่มเอมใจทันทีที่เราได้สัมผัส และยังรู้สึก

ได้ชัดเจนมากขึ้นหลังจากเดินทางกลับมาใช้ชีวิตในเมืองตามปกติ เรารู้สึกอึดอัดกับอากาศมากขึ้น ไม่โล่งโปร่งสบาย มันช่างแตกต่างอะไรกันแบบนี้ แต่เราก็ต้องจำใจยอมรับ เพราะเป็นวิถีชีวิตของเรา

ขอขอบคุณพระเจ้าที่ประทานสิ่งดีๆ ให้เราจากการไปร่วมกิจกรรมค่ายเพื่อนักบุญมงฟอร์ตในทุกๆ ครั้ง ใครที่อยากสัมผัสประสบการณ์ดีๆ เช่นนี้ ก็ขอเชิญชวนให้มาร่วมกิจกรรมค่ายเพื่อนักบุญมงฟอร์ตในครั้งหน้า ปี 2556 นี้

เทคโนโลยี... วิถีชีวิต... ศาสนา

บทความทางศีลธรรมและวัฒนธรรม
มีให้ศึกษาหาความรู้มากมาย แต่คนเราก็มักจะ
มองข้ามไป ด้วยเหตุว่ามีวุ่นวายแต่เทคโนโลยี
โดยลึมนึกไปว่าเทคโนโลยีนั้นก็ทำได้เฉพาะ
บางเรื่อง และอีกหลายเรื่องก็ไม่สามารถ
ทำได้...

ในยุคปัจจุบัน มนุษย์ได้คิดค้นและพัฒนา
วิทยาการด้านต่างๆ ให้มีความเจริญก้าวหน้าไป
อย่างมาก ทำให้ชีวิตสะดวก สุขสบาย และมี
แนวโน้มที่จะเป็นสังคมยุคใหม่ คือ อยากรู้ได้อะไร
อยากรู้อะไรไปไหน เพียงแค่กดปุ่มเท่านั้น ก็สำเร็จ
สมปรารถนา บางคนถึงกับกล่าวว่า *“โลกมนุษย์
ในอนาคตคือโลกของเทคโนโลยี ถ้าใช้เทคโนโลยี
อำนวยความสะดวกและสนองความต้องการให้ถึงที่
สุดแล้ว มนุษย์อาจจะบรรลุบรมสุขได้โดยไม่ยากนัก”*

แนวคิดดังกล่าวคงมีผู้ที่เห็นด้วยมิใช่น้อย
เพียงแต่มีข้อสังเกตว่า แม้มนุษย์จะสามารถประดิษฐ์
เครื่องมือต่างๆ ได้สารพัด แต่ก็ยังไม่สามารถประดิษฐ์
“เครื่องขัดเกลากิเลส” ของตนเองได้เลย ตรงกันข้าม
ยิ่งเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ดูเหมือนมนุษย์
ก็ยิ่งมีความโลภมากขึ้น มีการทำลายล้างกันมากขึ้น
มีอาชญากรรมเลวร้ายเกิดขึ้นมากมาย และยิ่ง
มนุษย์เรียนรู้เทคโนโลยีได้กว้างไกลขึ้นเพียงใด
ก็ยิ่งรู้จักตัวเองน้อยลงเพียงนั้น กล่าวคือในขณะที่
คนคนหนึ่งสามารถใช้นิ้วกดปุ่มต่างๆ บนเครื่อง
คอมพิวเตอร์ได้อย่างคล่องแคล่วนั้น เขาอาจไม่รู้
ด้วยซ้ำไปว่า นิ้วมือทั้งสองนิ้วมีข้อที่ข้อ และใจของเขา
กำลังคิดสร้างสรรค์หรือคิดทำลายกันแน่

ศาสนามีได้ปฏิเสธเทคโนโลยี แต่มีทัศนะว่า
ยอดของความรู้นั้น คือการรู้จักตนเองและควบคุม
ตนเองได้ ในขณะที่เทคโนโลยียังไม่สามารถสร้าง
เครื่องขัดเกลากิเลสของมนุษย์ได้นั้น การรู้จัก
ตนเองก็ยังคงเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการควบคุม
ตนเอง เพื่อขัดเกลากิเลสอันเป็นต้นตอของความทุกข์
ทั้งหมดได้อย่างวิเศษที่สุด

มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับวัดร้างแห่งหนึ่ง ไม่มีใคร
รู้ว่าเหตุใดจึงร้าง และร้างมาแต่เมื่อใด ภายหลัง
เมื่อชุมชนหนาแน่นขึ้นจึงมีการบูรณะให้เป็นวัด
ขึ้นมาใหม่ และเพื่อเป็นหลักให้คณะสงฆ์จึงมี
การคัดเลือกพระภิกษุที่มีความสามารถโดดเด่น

เป็นพิเศษมาจำพรรษา ได้พระภิกษุที่เก่งด้านปฏิบัติธรรมรูปหนึ่ง เก่งทางด้านก่อสร้างอีกรูปหนึ่ง และเก่งทางด้านเทศนาสั่งสอนอีกรูปหนึ่ง ทั้งสามรูปต่างทุ่มเทความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ทำให้วัดเจริญขึ้น เป็นที่เคารพศรัทธาของสาธุชนทั้งใกล้ไกล จนวัดอื่นเทียบไม่ติด

วันหนึ่งพระภิกษุทั้งสามรูปมานั่งวิเคราะห์กันว่า การที่วัดเจริญขึ้นอย่างมากเช่นนี้เป็นเพราะอะไร รูปแรกบอกว่า “เป็นเพราะการเทศนาสั่งสอนของผม จึงทำให้นิยามเสื่อมใส ศรัทธา เข้าวัดทำบุญสุนทานกันไม่ขาด วัดจึงเจริญขึ้นอย่างที่เห็น” รูปที่สองแย้งขึ้นว่า “อันการสั่งสอนให้เกิดความรู้อย่างเดียวนั้น พระพุทธเจ้าเคยตรัสว่าเป็นแค่ใบลานเปล่า หาประโยชน์ไม่ได้ การที่ผมแนะนำนิยามปฏิบัติธรรมฐานนี้ต่างหาก ทำให้ชาวบ้านเข้าถึงแก่นแท้ของศาสนา แล้วพากันอุปถัมภ์ทำนุบำรุงวัดของเรา เรื่องอื่นนอกจากการปฏิบัติธรรมฐานแล้ว ไม่มีประโยชน์ที่เป็นสาระทั้งสิ้น” รูปที่สามจึงขัดขึ้นด้วยความไม่พอใจว่า “ท่านพูดอย่างนั้นก็ไม่ถูก วัดนี้ถ้าผมไม่เป็นผู้นำก่อสร้างและพัฒนาขึ้นมา มันก็ต้องเป็นวัดร้างอยู่อย่างนั้น” พระภิกษุทั้งสามรูปต่างถกเถียงยืนยันเฉพาะเหตุผลในแง่มุมมองของตน จนเกิดความขัดแย้งไม่ลงรอยกันตั้งแต่นั้น และกลายเป็นความริ้วฉานที่รุนแรงขึ้นตามลำดับ จนส่งผลให้การบริหารงานของวัดดำเนินต่อไปไม่ได้ วัดก็เริ่มทรุดโทรม นิยามก็เสื่อมใสศรัทธา ในที่สุดเลยกลายเป็นวัดร้างอีกครั้ง

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยกขึ้นมาเพื่อสอนคนให้เห็นความจริงอย่างหนึ่งว่า คนเก่งมักมีด้านมืด อันได้แก่ การหลงเข้าไปในความเก่งของตัวเอง ทำให้ถูกครอบงำด้วยทิฐิมานะ เก่งจึงต้องคู่กับการมีสติรู้ตัวและปัญญา รู้คิด เหตุการณ์เช่นเดียวกับเรื่องวัดร้างนี้จึงจะไม่เกิดขึ้น

นอกห้องเรียน

นายณัฐพงษ์ อุสรณดิษฐ์ เลขประจำตัว 44220 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2

ประสบการณ์ดีๆ จากค่าย สสวท. คอมพิวเตอร์

สวัสดิ์ชาวอัสสัมชัญ ผมไม่เคยเขียนอะไรแบบนี้มาก่อนเลย แต่พอจะเรียนจบจากโรงเรียนอัสสัมชัญแห่งนี้แล้ว ก็อยากเขียนอะไรไว้ให้ชาวอัสสัมชัญอ่านเป็นเกร็ดความรู้กันสักนิด แนะนำตัวก่อนละกัน...ผมชื่อ “ณัฐพงษ์ อุสรณดิษฐ์” ชื่อเล่น “เฟิร์ส” ครับ เมื่อไม่นานมานี้ ผมได้รับการคัดเลือกให้เข้าค่าย สสวท. คอมพิวเตอร์ ค่าย 2 ทัด 1 ใน 20 คน จากทั่วประเทศ จึงอยากมาบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเองและเส้นทางสู่ค่าย สสวท. คอมพิวเตอร์ ให้ชาวอัสสัมชัญได้อ่านกัน เพื่อใครจะเกิดแรงบันดาลใจหรือนำแนวคิดที่ได้มาเป็นแนวทางต่อไปในอนาคต

ย้อนไปเมื่อ 6 ปีที่แล้ว ตอนนั้นผมเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการเรียนก็นับว่าปานกลาง ไม่ได้สวยหรู เกรด 2 บ้าง 3 บ้าง มีเกรด 4 นิดหน่อย คุณพ่อคุณแม่จึงเริ่มหาที่เรียนพิเศษให้ เพื่อให้ผลการเรียนของผมดีขึ้นกว่าเดิม และแล้วก็มาถึงจุดเปลี่ยนที่ทำให้แนวทางของผมเปลี่ยนไป คือคำพูดไม่กี่ประโยคของคุณพ่อที่ว่า “สมัยพ่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เขาอ่านหนังสือกันถึงตี 2 ตี 3” และ “ความรู้ที่พ่อเคยเรียนมาก็ลืมไปหมดแล้ว คงไม่สามารถสอนลูกได้เหมือนสมัยเรียนชั้นประถม ลูกต้องพยายามตั้งใจเรียนด้วยตัวเองนะ” จากคำพูดนี้ ทำให้ผมตั้งใจเรียนกว่าเดิมมาก แต่นิสัยที่แก้ไม่ได้ของผมคืออ่านหนังสือนานๆ ไม่ได้ ผมรู้ตัวเองดี ก็เลยพยายามมองหาทางอื่นที่จะช่วยให้เข้ามหาวิทยาลัยได้ง่ายขึ้น

แล้วโอกาสนั้นก็มาถึง เมื่อรุ่นพี่ในชมรมคอมพิวเตอร์โอลิมปิกมาโฆษณาถึงในห้องเรียนว่า ถ้าเราได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนไปแข่งขันและได้เหรียญเหมือนพวกพี่ๆ จะได้รับโควตาพิเศษในการสมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ ประกอบกับตัวผมเองก็ชอบคอมพิวเตอร์เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงรีบไปสมัครเข้าชมรมคอมพิวเตอร์โอลิมปิกทันที ตอนนั้นผมไม่ได้เป็นคนเก่งแม้แต่น้อย โดยเฉพาะการเขียนโปรแกรมนั้น

เป็นสิ่งที่อยากมาก แต่เพราะรู้สึกสนุกและท้าทายกับสิ่งที่ตัวเองกำลังทำ ผมจึงพยายามอย่างเต็มที่ ด้วยยึดถือคติประจำตัวตามที่ คุณพ่อคุณแม่สอนมาตั้งแต่ยังเด็กว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” สิ่งที่ผมได้เรียนรู้คือความพยายามช่วยเพิ่มโอกาสที่จะสำเร็จ บางคนพยายามมาก แต่ผลที่ได้แทบไม่ต่างจากเดิม เพราะเรากำลังพยายามในสิ่งที่ไม่ถนัดอยู่ ในทางกลับกัน บางคนพยายามแล้วสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว เพราะเราพยายามในสิ่งที่เราชอบและถนัด เพราะพรสวรรค์คนเรานั้นต่างกัน ที่พูดมานี้ไม่ได้อยากให้ชาวอัสสัมชัญดูถูกความสามารถตนเอง หรือคิดว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น แต่อยากให้มองว่า เราทุกคนมีความสามารถที่ตนเองถนัดอย่างน้อยคนละด้าน และเราควรต้องพัฒนาความสามารถด้านนั้นๆ ให้เต็มที่ อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงเวลาที่เราต้องทำงานที่ไม่ถนัด ก็ต้องพยายามให้เต็มที่ แม้ว่าผลที่ออกมาจะไม่ดีเท่าไร แต่ก็ดีกว่ามานั่งเสียใจภายหลังว่า ตอนนั้นน่าจะพยายามให้มากกว่านี้

เมื่อผมเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นปีเดียวในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ได้เกรด 4 ทุกตัว นับเป็นปีที่ผมคิดว่าตัวเองขยันที่สุด เมื่อผลการเรียนดีขึ้น คุณพ่อคุณแม่จึงอยากให้ผมเข้าโรงเรียนอย่างเตรียมอุดมศึกษา หรือมหิดลวิทยานุสรณ์ แต่เนื่องจากผมผูกพันกับโรงเรียนอัสสัมชัญมานาน จึงคิดว่าถึงสอบติดก็คงขออนุญาตคุณพ่อคุณแม่เรียนต่อที่เดิม ซึ่งก็ถือเป็นโชคที่ดีที่ผมสอบไม่ติดแต่อย่างใด

เมื่อขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในที่สุดผมก็สอบติดค่าย สวอน. คอมพิวเตอร์ เพราะปีนี้ความรู้ด้านการเขียนโปรแกรมของผมพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เมื่อสอบติดค่าย สวอน. แล้ว ก็มีแรงผลักดันให้เราทำตามฝันที่เคยตั้งใจไว้ให้สำเร็จ ในปีนั้นผมสามารถคว้าเหรียญเงินจากการแข่งขันระดับชาติ เท่ากับว่า ได้โควตาเข้าเรียนต่อที่จุฬาฯ แล้ว การที่ผมมาถึงจุดนี้ได้ ก็ต้องขอขอบคุณโชคชะตา...โอกาส...และผู้คนทั้งหมดที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ถ้าไม่มีคุณพ่อคุณแม่...ไม่มีคุณครูที่สอนผมมาตั้งแต่เด็ก ถ้าไม่มีเพื่อนที่เขียนโปรแกรมมาด้วยกัน ถ้าไม่มีรุ่นพี่ที่ดี สิ่งเหล่านี้ก็คงไม่เกิดขึ้น

ต่อมาเมื่อผมเริ่มเข้าค่าย สวท. เป็นครั้งแรก บรรยากาศแรกที่ได้สัมผัสไม่เหมือนที่คิดไว้สักเท่าไร จากที่เคยคิดว่าเด็กที่เข้าค่าย สวท. คงเป็นเด็กตั้งใจเรียน ตั้งใจอ่านหนังสืออยู่ตลอดเวลา แต่สิ่งที่พบเจอคือเด็กค่ายส่วนใหญ่ติดเกมมาก ทำให้ผมหลงคิดไปว่าทุกคนมีฝีมือพอๆ กับตัวเอง ยิ่งเขาไม่ตั้งใจเรียน เรายิ่งได้เปรียบ ซึ่งผิดคาดอย่างมากเมื่อได้ค้นพบความจริงตอนท้ายว่า ทุกคนที่เข้าค่ายนี้เก่งมาก เขาเตรียมตัวกันตั้งแต่ก่อนเข้าค่ายมาเรียบร้อยแล้ว หลังจากที่ผมสอบไม่ติดค่าย สวท. 2 ทำให้ได้เรียนรู้ว่า การเรียนในค่ายเพียงอย่างเดียวมันไม่เพียงพอ แต่ยังต้องสั่งสมประสบการณ์ไว้ให้มาก ทั้งนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ พรสวรรค์และความสามารถพิเศษ ซึ่งถ้าเรารู้ตัวว่ามีพรสวรรค์หรือความสามารถพิเศษด้านไหน ก็จะต้องพัฒนาตนเองได้รวดเร็วไว้มาก และจะเป็นจุดแข็งที่ทำให้เราได้เปรียบคนอื่น

หลังจากนั้นผมต้องกลับไปสอบระดับชาติอีกครั้ง เนื่องจากสอบไม่ติดค่าย สวท. ปีก่อน ในปีนี้ผมมีความพร้อมขึ้นมาก แต่ก็มิเหตุไม่คาดฝันเกิดขึ้นจนได้ เมื่อผมทำโจทย์ข้อหนึ่งไม่ได้ พอออกจากห้องสอบแล้วเพิ่งมานึกออก ทั้งๆ ที่ไม่ใช่โจทย์ยากแต่อย่างใด ทำให้ผมพลาดเหรียญทองไป แต่อย่างน้อยก็ยังได้เหรียญเงิน และได้เข้าค่าย สวท. ผมอยากจะทำบางอย่างในบางครั้ง โชคชะตาก็สามารถพลิกผันได้ตลอดเวลา สิ่งที่เราทำได้คือ ยอมรับมัน และไม่ยอมแพ้ ทุกสิ่งจะนำพาเราไปสู่อนาคตที่ดีอย่างแน่นอน

การเข้าค่าย สวท. ในครั้งนี้ ผมมีประสบการณ์จากปีที่แล้ว จึงทำให้รู้ว่าควรเตรียมตัวอย่างไร และในที่สุดผมก็สอบผ่านเข้าค่าย สวท. 2 ได้สำเร็จ ทำให้ได้ข้อคิดว่า “ไม่มีคำว่า Bad End!” หมายถึงว่า ถ้าเกิดเรื่องแย่ๆ ขึ้น แสดงว่ามันยังไม่ใช่จุดจบจากประสบการณ์และข้อคิดทั้งหมดของผม อยากให้ชาวอัสสัมชัญเก็บเกี่ยวไปประยุกต์ใช้กับตัวเอง เพื่อปูทางไปสู่อนาคตที่แต่ละคนวาดฝันให้สำเร็จไปได้ด้วยดี

นอกห้องเรียน

นายเกียรติวัฒน์ ศรีจันทร์วันเพ็ญ ผู้ปกครองเด็กชายวรินทร์ ศรีจันทร์วันเพ็ญ

บันทึก ช่วงเวลา แห่งความ ประทับใจ

กีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทักษะและทีมเวิร์กเป็นสำคัญ สิ่งที่เราที่ทีมบาสเกตบอล ACP รุ่นอายุ 12 ปี ประจำปีการศึกษา 2555 ได้รับความจากการเล่นบาสเกตบอล ที่นอกเหนือจากสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์แล้วก็คือ มิตรภาพและความประทับใจที่เกิดขึ้นในระหว่างช่วงเวลาของการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ในฐานะที่ได้มีโอกาสร่วมเป็นส่วนหนึ่งของทีมบาสเกตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ขอร้อยเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ได้สัมผัสมาเล่าสู่กันฟังครับ

ปิดเทอมใหญ่ (มีนาคม 2555)

เริ่มต้นฝึกซ้อมรวมทีมบาสเกตบอลครั้งแรก มีเด็กมาร่วมซ้อมประมาณ 15 - 20 คนทุกวัน โดยมีมาสเตอร์เฉลิมพล คุณนอย และตัวผมมาช่วยฝึกสอนให้เต็มที่ ทุกวันจนกระทั่งเปิดเทอม

เปิดเทอมใหญ่ (พฤษภาคม 2555)

เนื่องจากมาสเตอร์เฉลิมพลมีปัญหาด้านสุขภาพ จึงมอบหมายให้มาสเตอร์สมเจตต์เข้ามาดูแลทีมบาสเกตบอลแทน ระหว่างนั้นผมได้มีโอกาสรู้จักกับพี่ศวิน อดีตนักบาสเกตบอลทีมชาติไทย ปัจจุบันเป็นผู้บรรยายกีฬาบาสเกตบอล NBA ทางสถานีโทรทัศน์ True Visions และยังเป็นผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทางทีมบาสเกตบอลได้ปรึกษากันว่าจะให้พี่ศวินมาช่วยพวกเราคุมการฝึกซ้อมของทีม พี่ศวินก็ยินดีช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ผมรู้สึกได้ว่าความมุ่งมั่นทุ่มเทของพี่ศวินนั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าเวลาที่เรารักอะไรสักอย่างแล้วลงมือทำ ที่สุดแล้วปลายทางจะสำเร็จหรือไม่ ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ หากแต่ระหว่างทางที่เราได้ลงมือทำในสิ่งที่รักและพยายามอย่างเต็มที่แล้ว

ต่างหาก เพียงเท่านี้เราก็ประสบความสำเร็จแล้ว และหากทีมเรา โชคดีได้รับชัยชนะก็ถือเป็นโบนัสพิเศษ

สิ่งหนึ่งที่ทีมผู้ฝึกสอนคิดตรงกันคือเราเน้นการสอน เบสิกให้แน่น การเล่นเป็นทีม และทัศนคติในการเล่น โดยไม่ได้ เน้นไปที่ผลการแข่งขันเป็นหลักเพียงอย่างเดียว เพราะด้วยวัย และความพร้อม เด็กๆ ยังไม่จำเป็นต้องเร่งซ้อมจนหนักเกินไป เราอยากให้การรวมทีมปีนี้เป็น การวางพื้นฐานให้เด็กๆ มีความรัก และเข้าใจในกีฬาบาสเกตบอล โดยพวกเขาจะได้เรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นทีม การมีวินัยในการซ้อม การมีมารยาท ในการแข่งขัน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เพื่อที่วันหน้าพวกเขาจะได้มี สิ่งเหล่านี้ติดตัวไปตลอด และหวังว่าเด็กๆ จะนำสิ่งดีๆ เหล่านี้ไป ประยุกต์ใช้กับเรื่องการเรียนได้อีกด้วย เพราะโดยส่วนตัวผม เชื่อมาโดยตลอดว่า การเรียนรู้ของเด็กควรมีเรื่องของกีฬา ดนตรี และศิลปะควบคู่กันไป เพื่อให้เด็กได้รับสารอาหารชีวิต ครบทุกหมวดหมู่ เปรียบเหมือนเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้ พวกเขาเติบโตแข็งแรงทั้งกายและใจ พร้อมก้าวไปสู่การเป็น ผู้ใหญ่ที่ดีมีอนาคตในสังคม

ปิดเทอมเล็ก (ตุลาคม 2555)

พวกเรานัดทีมฝึกซ้อมเพื่อเตรียมตัวลงแข่งบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬาและกรีฑานักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 21 - 22 ตุลาคม 2555 หลังจากที่ฝึกห้วงมาถึง 2 รายการ ในการแข่งขันช่วงเทอมแรก แต่เด็กๆ ก็ยังมาฝึกซ้อมกันทุกวัน โดยเป้าหมายของเราคือ "ทำดีที่สุดเท่าที่มัน" และเมื่อวันแข่งขัน มาถึง ไม่มีใครคาดคิดว่าทีมของเราจะชนะคู่แข่งอย่างขาดลอย และคว้าแชมป์มาได้ ในที่สุด ในพิธีมอบเหรียญทอง เราได้รับเกียรติ จากภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นผู้มอบเหรียญรางวัลให้นักกีฬาทุกๆ คน หลังจบการแข่งขัน ทำให้เหล่ากองเชียร์อัสสัมชัญมีความสุขกันถ้วนหน้า นับเป็น

ภาพแห่งความประทับใจที่จะอยู่ใน ความทรงจำของพวกเขาตลอดไป

ผลงานทีมบาสเกตบอล รุ่นอายุ 12 ปี ประจำปีการศึกษา 2555

- กรกฎาคม - สิงหาคม 2555 : กีฬามหานครเกมส์ (รอบแรก)
- กันยายน - พฤศจิกายน 2555 : ACP Basketball Championship 2012 (ได้รับรางวัลอันดับที่ 3 และอันดับที่ 4)
- ตุลาคม 2555 : การแข่งขันกีฬาและกรีฑานักเรียน โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 (ได้รับรางวัลชนะเลิศ)

บทส่งท้าย

ขอบคุณเบื้องหลังความสำเร็จทุกท่าน ทีมงานและโค้ช ทุกๆ ท่านที่มาร่วมด้วยช่วยกันทุ่มเทหมดหัวใจ สมาชิกชมรมบาสเกตบอลทุกท่านที่คอยให้การสนับสนุนตลอดมา ผู้ปกครอง เด็กๆ ที่คอยรับ-ส่ง ตามเชียร์ และไว้ใจให้เราดูแลเด็กๆ จนประสบความสำเร็จ ยินดีด้วยครับกับผลงานที่ทุกคนในทีมนี้ ช่วยกันจรรีกรไ้เป็นเกียรติประวัติแห่งความภาคภูมิใจ ด้วยฝีมือและความสามารถของเด็กๆ ทุกคน

ฝากทิ้งท้ายไว้ว่า...เราจะใช้ความสำเร็จก้าวแรกนี้เพื่อเป็นก้าวต่อไปในทุกๆ เรื่องที่รอเราอยู่ในวันข้างหน้า ไม่ว่าจะง่ายหรือยาก ขอให้เราก้าวผ่านไปได้ และประสบความสำเร็จในทุกๆ เรื่องครับ

5 ภาพ 5 เรื่องราว

บอกเล่าความเป็นเด็กไทย สู่ประชาคมอาเซียน

งานศิลปะนับเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ช่วยถ่ายทอดเรื่องราวจากผู้สร้างงานศิลปะไปสู่ผู้ชมผลงานศิลปะได้อีกวิธีหนึ่ง เรื่องเล่าจากภาพประกอบกับคำบรรยายจึงเป็นรูปแบบงานศิลปะที่มีความน่าสนใจ และสามารถทำให้ผู้สร้างงานศิลปะเชื่อมโยงความคิด วิธีการสร้างสรรค์ภาพ รวมถึงทักษะการใช้ภาษา แล้วสร้างเป็นผลงานศิลปะขึ้นมา

มาสเตอร์ได้มีโอกาสเป็นผู้ชมผลงานศิลปะในการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะให้กับนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
 ระดับชั้น EP-P. 5 ซึ่งผลงานที่โดดเด่นมากชิ้นหนึ่งเป็นของ**เด็กชายธนทัต อภิเวสสะ** เลขประจำตัว 49045 นักเรียนระดับชั้น
 EP-P. 5/4 ผลงานของธนทัตมีการใช้ลายเส้นและรูปแบบการสร้างรูปภาพที่น่าสนใจ จึงจุดประกายความคิดให้นักเรียนสร้างสรรค์
 ผลงานศิลปะขึ้นมาสักชุดหนึ่งเพื่อนำมาลงในอัสสัมชัญสารานุกรมฉบับนี้ โดยใช้ชื่อหัวข้อว่า **“เรื่องเล่าชาวอาเซียน”** เป็นการเล่าเรื่องชีวิต
 เด็กไทยในมุมมองของนักเรียน โดยให้ตั้งลักษณะเด่นที่สามารถสะท้อนวิถีชีวิตของเด็กไทยได้ใน 5 ภาพ

หลังจากที่มีมอบหมายและให้เวลานักเรียนไปทำงานประมาณ 2 สัปดาห์ ได้ผลงานสำเร็จออกมามีความน่าสนใจและสื่อความหมาย
 ได้เป็นอย่างดี โดยสะท้อนเรื่องราวหลักๆ ที่ต้องการนำเสนอได้อย่างครอบคลุม แต่ก็ครอบคลุมในระดับกว้างๆ เพราะมีพื้นที่
 สำหรับนำเสนอความคิดได้เพียง 5 ภาพเท่านั้น นอกจากนี้ จากความตั้งใจเดิม ต้องการที่จะแปลคำบรรยายประกอบภาพให้เป็น
 ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารไปยังผู้อ่านในวงกว้าง อันจะเป็นการต่อยอดการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับต่อไป แต่ก็เป็นที่น่าเสียดาย
 ที่มีเวลาค่อนข้างจำกัด จึงไม่ได้แปลคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ หากมีโอกาสครั้งต่อไปในการลงผลงานศิลปะของนักเรียน จะนำเสนอ
 คำบรรยายประกอบภาพให้มีทั้ง 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างแน่นอน

มาสเตอร์ขอชื่นชมธนทัตที่นำเสนอความคิดดีๆ ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมาได้อย่างน่าชื่นชม สุดท้ายนี้ เรามาชมน
 ผลงาน 5 ภาพ 5 เรื่องราว บอกเล่าความเป็นเด็กไทยสู่ประชาคมอาเซียนกันได้เลยครับ

โครงการนักเรียนออสสัมชัญแลกเปลี่ยน ภาษาและวัฒนธรรม

ไทย - เซาท์ ออสเตรเลีย

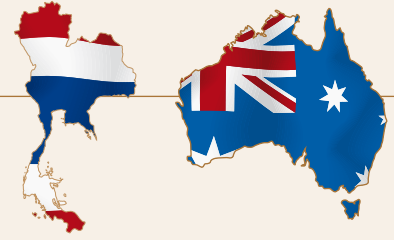
โรงเรียนอัสสัมชัญ ภายใต้การนำของภราดาอาบันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ มีนโยบายให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เน้นส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษา และเปิดโลกทัศน์ทางการศึกษาให้แก่นักเรียน ท่านผู้อำนวยการ จึงได้ร่วมมือกับ Department of Education and Children's Services, South Australia เพื่อแลกเปลี่ยนครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนในการเรียนรู้ร่วมกัน

ฝ่ายวิชาการจึงดำเนิน “โครงการนักเรียนอัสสัมชัญแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ไทย-เซาท์ ออสเตรเลีย” เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ และให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานในรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันและทัศนศึกษา ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิสัยทัศน์กับเพื่อนชาวต่างชาติ โดยทางโรงเรียนออกค่าใช้จ่ายให้กับนักเรียนทั้งหมด ซึ่งนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการต้องเป็นนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 และนักเรียนฝ่ายโปรแกรมภาษาอังกฤษ มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.00 ขึ้นไป และมีเกรดเฉลี่ยรวมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานต้องไม่น้อยกว่า 3.00 อีกทั้งยังต้องผ่านการสอบข้อเขียน การสอบสัมภาษณ์ และการแสดงความสามารถพิเศษทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทย

โครงการนักเรียนอัสสัมชัญแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ไทย-เซาท์ ออสเตรเลีย (Study Tour Program) รุ่นที่ 1 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 6 - 21 ตุลาคม 2555 ณ Henley High School เมือง Adelaide รัฐ South Australia โดยมีนักเรียนผ่านการคัดเลือกจำนวน 15 คน ภายใต้การดูแลและประสานงานของมิสสุภาวดี เหลี้ยวเจริญ และมิสศิริรัตน์ ศิริชีพชัยยันต์ ซึ่งกิจกรรมในโครงการประกอบด้วย

- School Experience Program with Buddy
- Whole Day Excursion with Buddy and Host Family
- Farewell Assembly

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างแดนครั้งนี้ถือว่าประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ทุกประการ ครูใหญ่และคณะครูจาก Henley High School รวมถึงครอบครัวอุปถัมภ์ ให้ข้อมูลกับทางโรงเรียนว่า นักเรียนอัสสัมชัญ มีทักษะในการใช้ภาษาเป็นอย่างดี กล้าแสดงออก และสนใจเรียนรู้วัฒนธรรมเป็นอย่างมาก

เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2555 โรงเรียนอัสสัมชัญได้จัดการประชุมสรุปผลการเข้าร่วมโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ไทย-เซาท์ ออสเตรเลีย ณ ห้องประชุม Conference ชั้น 3 อาคาร Saint Louis-Marie Memorial Building การประชุมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการทุกคนได้นำเสนอความรู้และแบ่งปันประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่ส่งมอบแก่คณะกรรมการ คณะครู และผู้ปกครอง ในรูปแบบการนำเสนอ VDO Presentation และ PowerPoint รวมถึงการอ่าน Essay จากตัวแทนนักเรียน สร้างความประทับใจและได้รับคำชื่นชมจากคณะกรรมการ คณะครู และผู้ปกครองเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ผู้ปกครองและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการยังมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนอัสสัมชัญควรจัดกิจกรรมดีๆ มีประโยชน์เช่นนี้ ให้กับนักเรียนในรุ่นต่อไป

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ และคณะกรรมการโรงเรียนอัสสัมชัญ ที่มอบโอกาสให้ คณะครูและนักเรียนได้เปิดโลกทัศน์การเรียนรู้ใหม่ๆ ในต่างแดน

ความรู้สึกของผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนภาษา และวัฒนธรรม ไทย-เซาท์ ออสเตรเลีย

นางลักขณา เผ่านิช

ผู้ปกครองนายวรรณัย เผ่านิช เลขประจำตัว 44616 ชั้น EP-M. 5/1

ดิฉันดีใจและภูมิใจที่บุตรชายได้รับทุนจากโรงเรียนอัสสัมชัญ ในโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ไทย-เซาท์ ออสเตรเลีย เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ จุดประสงค์หลักที่ดิฉันต้องการให้บุตรชายเข้าร่วมโครงการนี้คือ การเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์ชีวิต ได้เปิดหูเปิดตาดูความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของชาวออสเตรเลีย รวมถึงได้เพื่อนชาวต่างชาติใหม่ๆ และได้แนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาต่อในอนาคต ในครั้งนี้บุตรชายของดิฉันได้มีโอกาสเผยแพร่วัฒนธรรมไทย (การแสดงแม่ไม้มวยไทย) ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของคณะครู และนักเรียนชาวออสเตรเลียเป็นอย่างมาก ทำให้ชาวออสเตรเลียได้รู้จักประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ดิฉันคิดว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดีมาก เพราะเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้เวลาในช่วงปิดเทอมได้อย่างมีคุณค่ามากขึ้น

นางรัตนา เล็งศิริวัฒน์

ผู้ปกครองเด็กชายเจตพัฒน์ เล็งศิริวัฒน์ เลขประจำตัว 46974 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2

โครงการนี้ไม่ใช่แค่ดีมาก แต่ดีเยี่ยม เนื่องจากเป็นโครงการที่บูรณาการทั้งด้านการเรียนและการใช้ชีวิต ร่วมกันในสังคม ในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้แสดงศักยภาพทางภาษา เริ่มจากการสอบคัดเลือก และการนำไปใช้จริงในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยไม่มีผู้ใหญ่คอยช่วยเหลือ เพราะต้องเรียนรู้ด้วยตัวเองจากในห้องเรียน ซึ่งช่วยให้เด็กรู้ว่าต้องตั้งใจเรียน ภาษาเพิ่มขึ้น และต้องปรับปรุงตนเองด้านไหน ในด้านการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม เป็นการเปิดโอกาส ให้เด็กๆ อยู่ร่วมกันและช่วยเหลือกัน สร้างความผูกพันระหว่างรุ่นพี่-รุ่นน้อง อาจารย์และศิษย์ ซึ่งช่วยให้ เด็กๆ รักและผูกพันกับโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

สำหรับกรณีของเจตพัฒน์ โครงการนี้ช่วยให้เขามีความมั่นใจและภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น โดยเฉพาะ การใช้ภาษาอังกฤษ เขาได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่เรียนจากในห้องเรียนนั้น หากไม่ฝึกฝนให้ชำนาญ อาจไม่เพียงพอ กับการนำไปใช้ในชีวิตจริง แม้จะไปอยู่ที่ Adelaide เพียง 2 สัปดาห์ เจตพัฒน์ได้รับการฝึกฝนให้มีระเบียบ รู้จักแบ่งเวลา และช่วยเหลือตัวเองได้ดีขึ้น ที่สำคัญคือรู้จักพูดคุยมากขึ้น จากปกติที่เป็นคนไม่ค่อยพูด นอกจากนี้ โครงการนี้ยังทำให้เจตพัฒน์รู้สึกรักและผูกพันกับโรงเรียนอัสสัมชัญมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการที่เขาได้อยู่ร่วมกับรุ่นพี่ ได้แบ่งปันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจาก มิสทั้งสองท่าน

ดิฉันมีความเห็นว่า โครงการนี้ควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพราะเด็กๆ จะได้รับการพัฒนา อย่างบูรณาการ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่จะขออนุญาตให้ทางโรงเรียนพิจารณาคือ ระยะเวลา เพราะคิดว่าเวลา 2 สัปดาห์นั้นค่อนข้างสั้น หากจัดโครงการในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน จะทำให้เด็กๆ ได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ อาจเปิดโอกาสให้เด็กที่เคยร่วมโครงการแล้ว มีโอกาสเข้าร่วมโครงการได้อีก โดยเว้นระยะ 1 ปี เป็นต้น และขอเสนอแนะให้โครงการนี้เปิดโอกาสให้กับเด็ก อัสสัมชัญแผนกประถมได้รับประสบการณ์ดีๆ เช่นนี้ด้วยค่ะ

นายวรเชษฐ ชีวอักษรพันธุ์

ผู้ปกครองนายวรศิลป์ ชีวอักษรพันธุ์ เลขประจำตัว 44597

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ ในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่มโครงการนี้ ผมยังจำคำพูด ของท่านได้ว่า “เงินทุกบาททุกสตางค์ที่เรียกเก็บจาก ผู้ปกครอง เราต้องการนำมาพัฒนานักเรียนและโรงเรียน ให้มีความก้าวหน้า” ผมได้ประจักษ์สิ่งนี้แล้วจาก โครงการนี้ที่ทำให้นักเรียนได้เพิ่มทักษะทางด้านการใช้ชีวิต และพัฒนาทักษะภาษาให้มีความเป็นเลิศ เพื่อรองรับ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่กำลังจะมี บทบาทต่อสังคมไทยในอนาคต ผมจึงอยากให้โครงการนี้ ดำเนินการต่อไป เพื่อประโยชน์ของนักเรียนรุ่นต่อไป ครับ

ความประทับใจของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการนักเรียน แลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรม ไทย-เซาท์ ออสเตรเลีย

นายวีรวัฒน์ อุดมวรกุลชัย เลขประจำตัว 51297 ชั้น EP-M. 5/2

This exchange trip was for the Assumption students to experience new environment and improve their abilities. This program was an open opportunity for everybody to be involved. It was conducted by our beloved Director, Bro. Anant Prichavudhi who is generous and has supported us in many ways. The Assumption students were staying in Adelaide, South Australia with the host families and studying at Henley High School.

I was extremely excited after discovering that I had been selected to be one of the candidates to visit Adelaide, South Australia. When I arrived I met my host, Andrew Cousins, who looked kind and helpful. He helped me a lot to make me feel welcome. On the first day of Henley High School, we cooked Anzac biscuits which were sensationally and tasty. Also, I came to know Brodie Wilcox, my friendly buddy. Not only introduced me to new friends but also did several favors for me. I experienced few classes that we do not have in Thailand. I was greatly impressed by my buddy's kind hospitality.

My host family and Henley High School staff provided us countless support. They gave us a warm welcome and remarkable moments during the trip. Initially, Henley High School permitted us to take part in some enjoyable excursions. The excursions were at Cleland Wildlife Park, China Town and Glenelg. We fed some kangaroos and patted koalas on their backs. I bought some souvenirs to give to my friends and I also played snooker at Glenelg. With my host family, I went to various places, such as, the beach and the countryside. Additionally, I watched Aussie football for the first time which was surprisingly exciting. One of my biggest impressions was the BBQ at Ms. Mandy's house. Food was simply delicious and we then had some recreational activities after the meal.

Ultimately, I want to thank Bro. Anant Prichavudhi and Ms. Liz Schneyder for giving us this wonderful opportunity. In addition, I would like to say thank you to some of the Henley High School staff. We, Assumption students, were very impressed and hope that this trip will be conducted in subsequent years in order to help the Assumption students to improve their English skills.

เด็กชายเจตพัฒน์ เล็งศิริวัฒน์ เลขประจำตัว 46974
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2

It was my pleasure to join the first Assumption College exchange program with the South Australian Government. I believe that everyone who joined this program gained a lot of experience during the two weeks in Adelaide. I, myself, learned a lot and had a great time with my host family and my friends there. Here are my impressions about this trip.

At Henley High School, students can choose which subjects they want to learn. They also use laptops for learning in classes. I was very impress at how the teachers took care of all the students in class as well as the method they use for teaching. Living with my host family, Ms. Magaret and her son Cameron, taught me about Australians lifestyle. I learned not only the Australian way of life but also their way of thinking. Magaret also took me to many places around Adelaide, so I had a chance to experience many things such as animals like koalas, kangaroos and lots of others which I've never seen before. I was also impressed with the freshness of the air and the existing wildlife there that made me realize the benefit of environment protection which will improve our quality of life.

Finally, I would like to say that I had a great time in Adelaide. It was a good opportunity for me to stay and improve my English. I really enjoyed the experience of being part of Henley High School and living with my host family even for just a short period of time. I would like to take this opportunity to say thank you very much to Bro. Anant Prichavudhi who initiated this study tour program and to Henley High School who hosted my study tour program. My thanks also go to all of my teachers especially Ms. Supawadee and Ms. Sirirat for their support, kindness and hospitality and to my friends from Assumption College for their support and friendship.

นายวรศิลป์ ชิวอัครพันธุ์ เลขประจำตัว 44597 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1

In 2012, Bro. Anant Prichavudhi, Director of Assumption College gave chances to me and fourteen other students to be parts of "The study tour program to Adelaide, Australia". This program has fulfilled another part of my life and allowed me to gain a better understanding of the importance of family, other school systems, and how to live in the real world.

THAI

During this visit, family is the most important part. My host family were Lynise and Lindsay Smith. They had to look after me and one more little boy from Assumption College for fifteen days. We shared many things together. Sometimes they asked about Thailand and we found many differences between the two countries. The most memorable day with my host family was the last day in Australia. They took me to Victor Harbor which is two hours away from Adelaide. They taught me to Boogie board which I had never tried before. They once told me that ‘Family is everything.’ and I am glad to be part of the Smith family.

Unlike Thailand, Australian school is a place where you can enjoy everyday life — no stress or complications. Students learn how to live in the real world. They study woodwork and plastic industry which they can use in the future for their careers.

The best thing I did with Australian students was making a music video with them. It was a task from my English teacher in Thailand. In the recess time, I asked my friends to walk in slow motion. At first there were only five friends getting involved but when other students saw us walking and recording the video, they suddenly joined in. In the end there were about twenty students in the video. It was fantastic because we didn't know each other before. It was also amazing bonds between Australian and Thai students that were made in only two weeks.

It is always hard to say goodbye. All Thai students had to come back to Thailand. Host families and school staff also had to do their duty like they normally do. When I look back to my life in Adelaide, I can see tons of happiness and wonderful things in my life. One thing I have realized is that this study tour to Adelaide, Australia has changed my life forever.

SOUTH AUSTRALIA

เปิดโลกการศึกษา

Ms. Pajjit Kajornsri
Ms. Rujiraporn Hongthong
Ms. Wilailak Khaoprom

ACP Work Shadowing Program 2012 Adelaide, Australia

During the 6th - 21st of October, 2012 thirteen teachers from Assumption College Primary Section had the chance to visit Adelaide, Australia and attended Thai Work Shadowing Training Program. The Work Shadowing Program is a very beneficial working pattern that we can expand our vision to gain more new and interesting experiences. This kind of working pattern has not only been useful for students, but also for teachers.

We had a great opportunity through Work Shadowing Program to learn about different, interesting teaching methodologies from different schools. We visited four primary schools; Linden Park Schools, Rose Park School, Walkerville School and Marryatville School in teacher assistant roles. We observed, supported and facilitated the Australian teachers in different classes. Every day of our visit, we gained a wide variety of experiences, such as teaching and learning process, classroom management, teaching materials, reward & punishment and homework assignment. This experience also spread to activities, such as computers and art classes.

As well as we had a good chance to share Thai cultures such as Teacher Appreciation Ceremony (Wai Kru Ceremony), The history of Loy Krathong Ceremony, the ways to make 'krathong', the way to make Thai hair bun and Thai Classical Dance.

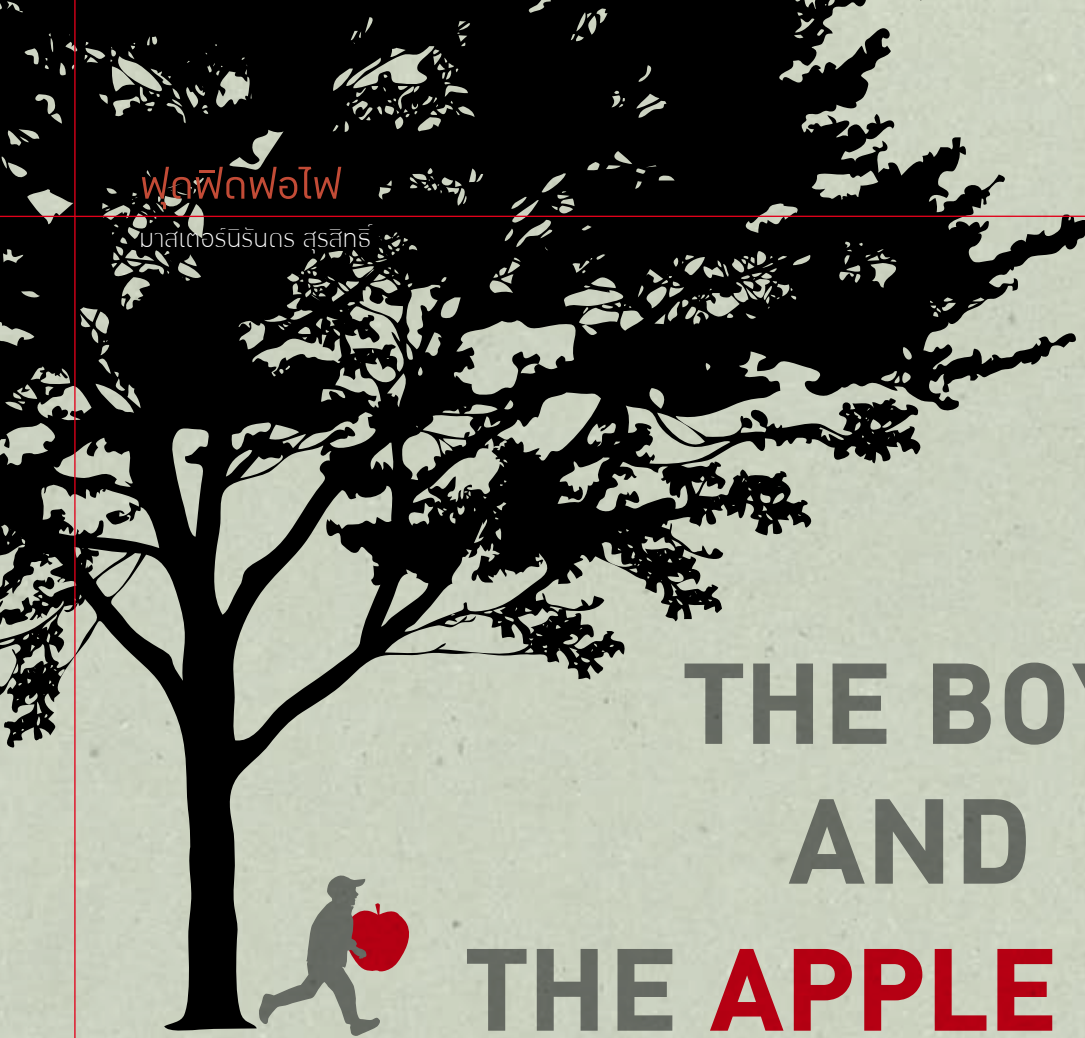
Finally, special thanks for Bro. Anant Prichavudhi, Bro. Sakda Sakonthawat and Bro. Pisutr Vapiso who gave us the opportunity to have such a great experience, and thanks for Mr. Komkrit Rattamanee and Ms. Wilairat Phermphoonboon for facilitating, supporting and helping us with everything before and during our stay in Adelaide.

Students' Qualities: the students have...

- confidence and independence in doing the right things
- respect to other people's view
- honesty and fairness
- eagerness to learn many new things
- courage to explore different new things
- courage to ask questions
- good ideas and decisions
- their good ways to solve problems
- good manner to listen to others' ideas
- care and help each others
- well-balanced personality
- their goals for themselves

We feel that both teachers and students are very lovely and smart that make us so impress such as great cooperation in many ways, giving us honour and also sharing different interesting teaching methodologies and taking us great care, and especially all students paid attention so well for all in what we have shared with them. All of them have self-disciplines, great responsibilities, politeness, gentleness and care about others' feeling.

THE BOY AND THE APPLE TREE

A long time ago, there was a huge apple tree. A little boy loved to come and play around it everyday. He climbed to the treetop, ate the apples, and took a nap under the tree's shadow. He loved the tree and the tree loved to play with him. Time went by, the little boy had grown up and he no longer played around the tree everyday.

One day, the boy came back to the tree and he looked sad. *"Come and play with me"*, the tree asked the boy. *"I am no longer a kid, I do not play around trees any more"*, the boy replied. *"I want toys. I need money to buy them."* *"Sorry, but I do not have money, but you can pick all my apples and sell them. So, you will have money."* The boy was so excited. He grabbed all the apples on the tree and left happily. The boy never came back after he picked the apples. The tree was sad.

One day, the boy who now turned into a man returned and the tree was excited. *"Come and play with me"*, the tree said. *"I do not have time to play. I have to work for my family. We need a house for shelter. Can you help me?"*

“Sorry, but I do not have any house. But you can chop off my branches to build your house.” So the man cut all the branches of the tree and left happily. The tree was glad to see him happy but the man never came back since then. The tree was again lonely and sad.

One hot summer day, the man returned and the tree was delighted. *“Come and play with me”* the tree said. *“I am getting old. I want to go sailing to relax myself. Can you give me a boat?”*, said the man. *“Use my trunk to build your boat. You can sail far away and be happy.”* So the man cut the tree trunk to make a boat. He went sailing and never showed up for a long time.

Finally, the man returned after many years. *“Sorry, my boy. But I do not have anything for you any more. No more apples for you”*, the tree said. *“No problem, I do not have any teeth to bite.”*, the man replied. *“No more trunk for you to climb on.”* *“I am too old for that now”*, the man said. *“I really cannot give you anything, the only thing left is my dying roots”*, the tree said with tears. *“I do not need much now, just a place to rest. I am tired after all these years”*, the man replied. *“Good! Old tree roots are the best place to lean on and rest, come sit down with me and rest.”* The man sat down and the tree was glad and smiled with tears.

This is a story of everyone. The tree is like our parents. When we were young, we loved to play with our Mum and Dad. When we grow up, we leave them; only come to them when we need something or when we are in trouble. No matter what, parents will always be there and give everything they could just to make you happy. You may think the boy is cruel to the tree, but that is how all of us treat our parents. We take them for granted; we don't appreciate all they do for us, until it's too late.

Source: <http://www.scribd.com/doc/17608775/100-Moral-Stories-for-kids>

For all language learners, idioms represent a bit of frustration...and a bit of fun! When beginning to learn a new language, we all learn the basic vocabulary words, and there're so many words to learn! In fact, depending on how you'd like to count the words, the English language has anywhere from more than 170,000 words in common usage, to more than 1,000,000 words when the "out of date" words and the latin-based technical and medical words are included in the list.

Idioms are Outrageous!

Now, picture yourself as a very diligent language learner who's trying to read a novel, or perhaps trying to watch the soundtrack version of the latest American movie. Very soon, you'll notice that you're coming across expressions which you don't understand, and which don't seem to make sense when you break the phrases down word by word. That's possibly because of the inclusion of idioms throughout the conversations. An idiom is a phrase that has a meaning which is different than you would expect; not the same as the combination of individual words in that phrase. The English language is loaded with at least 25,000 idioms, but you've already known that you don't need to learn them all. If you're reading this article, you've undoubtedly mastered the English language to a large degree, but just for fun, let's look at a few examples.

One of the most common English idioms nowadays is: **"play it by ear"**. You might hear this in a sentence such as "Let's play it by ear." or "We'll just

play it by ear." I'm sure that you've already known the meaning, which is that we'll "make our plans or decisions as we go, according to the situation". However, if you took the words literally and put the meanings of those individual words together, you might think of trying to use your ear to play a guitar or piano!

It can be so hard to understand how idioms got their start, and how they became so popular worldwide, but after hearing an idiomatic phrase for a long time, we completely forget that a non-native speaker wouldn't immediately understand what we mean. So, when you try to explain to your Chinese friend that you've just met the girl of your dreams and she's **"rocked your world"**, he'll probably understand the basic meaning by the happiness in your tone of voice, but if you had written it on paper, would he imagine a girl throwing rocks at your head, or a girl who brought happiness and joy to your life? A funny thing you may have noticed about native speakers when watching the movies "Rush Hour"

PLAY IT BY EAR

PULLING YOUR LEG

ROCK
YOUR
WORLD

THE PROOF IS IN THE PUDDING!

TO BUY THE FARM

TO KICK THE BUCKET

and “Rush Hour 2” with Jackie Chan and Chris Tucker, is that, when speaking to someone who can’t speak English well, we sometimes seem to think that simply speaking English louder and clearer will make it possible for the stranger to understand (as if everyone’s native spiritual language were really English!).

Okay, would you like to try a bit more? This time, instead of giving you the idiom first, I’ll give the straight meaning first. Can you think of an idiom that means that someone has died? (Keep in mind that these are not polite idioms, of course.) Time’s up! Now I’ll give you 2 idioms which both have the meaning of someone dying. The first is **“to kick the bucket”** (He kicked the bucket.), and the other is **“to buy the farm”** (He bought the farm.). Now, you’ve to admit that neither of these idioms seems to have anything whatsoever to do with dying! Kicking a bucket? Buying a farm? It sounds like these idioms must have been started by farmers or ranchers, and since people have always loved adding color to their everyday

language, it’s easy to imagine why Farmer Joe’s sayings caught on with his friends, and their friends, and so on.

The good thing about idioms is that they definitely do add color to everyday language. The bad thing about idioms (and slang, for that matter) is that they cause our language to change a bit too rapidly, at least in terms of common speech. To listen to old audio from back in the 1930’s, 40’s, and 50’s isn’t all that bad, but it’s unlikely that they’d be able to understand much of what our teenagers were saying today! And, if we could listen in a conversation taking place 50 years in the future, I’m quite sure it would sound like a language you had never heard before. Therefore, if you don’t “kick the bucket” or haven’t yet “bought the farm” before that time, you’ll need to keep your brain’s learning button set to “on” to be sure; otherwise you might need a translator in your own hometown! You think I’m joking? No, I’m not **“pulling your leg”**, but then again **“the proof is in the pudding”**!

Opening the Door to Success

Greeting to all. My name is Nattaphol Chinawong (Art), the AC 122 alumni of our proud Assumption College, and the first batch of the school's English Program. I was given an honor by Ms. Onwaranun, (our beloved EP teacher) to write this article about my life in Assumption as a student and my achievements. I feel more than privileged to share my story to all of you, especially the current students, which I sincerely wish that, it will be the inspiration to my juniors who are looking towards their future and life after Assumption.

In 2006, I was admitted to Assumption College. It was Mr. Supakorn Polakul, Ms. Jan, and Master Opard, our respectful alumni and teachers, who supported me in enrolling into the school as a golfer. For me, being an athletic student means that I have an obligation to use my best effort to deliver the victory and reputation to the school. So I started practising continuously, everyday after school, and participated in competitions on behalf of Assumption. During my years in Assumption, I achieved about eight awards, including one top national high-school competition in 2007.

Apart from the challenging tournament, I joined Assumption Junior Golf Club where I gained a lot of experiences working on the committee. There, I became to know Ms. Jan and P' Kerk, teacher and alumni who worked with a down to the earth to develop the students and promote golf as an extra-curriculum activity in the school. In particular, they led the students to attitude, participate in golf competitions across Thailand, and integrated the club with the Assumption Alumni Association, so as to give the opportunity to the present students to get to know their alumni via golf tournaments.

It was indeed memorable and delightful to work with them. From my point of view, sports essentially teaches you to know to win and to lose — which makes you mature. As well, they teach you to know strategies and to use one's concentration. Sports are indeed activities that Assumption College has continuously supported their students from the very old days.

Any time I have a chance to talk about Assumption to others, I always tell them about our school in three facets: Assumption network, teachers, and the school's spirit. Assumption in my mind is more than an institution, but rather a second home where the foundation of our future was built and where the inspiration is triggered. It is the place where you instantly feel the spirit of friendship and dignity as you walk down the school's entrance. In my opinion, we are lucky to have teachers who are more than willing to sacrifice their life to support your success, without expecting anything in return. I would say this commendable attribute makes our school distinctive from other schools. It is the spirit that we all should be thankful.

It was not only golf that the school supported me though, but also other activities such as debate, and academic quiz.

I appreciate Ms. Wannasiri, Ms. Natima and Master Vallop who gave me the opportunities to compete in the debate and legal quiz competitions on behalf of Assumption College. They also trained me so well that I received the first prize in both events.

As the first batch of the English Program, EP provided me more than common education, but also the excellence in English language, as well as friendship. Here, you have a chance to use English on a daily basis so you are able to communicate with foreigners naturally. You also learn high academic English subjects such as Math and Science, which helps you overcome the entrance exam of every top international university in Thailand and abroad. Further, because the classes are rather small, teachers know their students better, resulting in the high standard of overall performance of students. At the same time, friends are packed even closer. I still remember the time that everyone in my class gathered at my house to review lessons before final exams. After graduation, we still keep in touch and hang out together from time to time. It is always cheerful to meet with old friends — especially the AC friends.

Another spirit of the school that I cannot omit saying here is the network of Assumption. Our school has long been recognized for its wide network among alumni. One reason may contribute to the fact that Assumption College is a boy school, wherein there is the relationship in both inter and intra levels. That is, we help and support each other to meet the success. Assumption students are taught to be gentlemen, as we are told to act mannerly and indiscriminately with others who are not AC members. At the same time, we are taught to be mature, patient, and to know the taboo — so we abstain from helping people who came to us with dirty hands. These are the essential characteristics that enshrine our people in every sector that we are the members. As visibly evident, Assumption has numbers of alumni who became notable politicians, businessmen, doctors, professors, and lawyers, who play significant roles in shaping the country's future. These include, for example, the first Prime Minister of Thailand, the current Minister of Finance, Mr. Kittirat Na-Ranong. Assumption College is the manufacturer of leaders, thinkers, and practitioners who make up Thailand today.

Three years in Assumption College means a lot to my future. In 2008, I was admitted to the Faculty of Law, Chulalongkorn University — without studying at outer institutions. At Chula, I decided to continue golf, debate, and student activities during my university time. English opened my world as it took me to many international events that I never experienced before. I was on the committee of Asian Law Students' Association (ALSA) where I represented my faculty to the international legal forums across Asia. I visited Laos PDR to invite the Faculty of Law, the National University of Laos, to become the member of ALSA.

Apart from the duty as ALSA committee, for two consecutive years, I represented my faculty in VIS Moot Competition, the world biggest International Commercial Moot Arbitration Competition, known as the Olympic Moot Arbitration, in Vienna, and was rendered the honorable mention award this year. I was also given a great trust by the government to represent Thai youth in UNESCO Youth Forum in France and Korea, where I made statements on behalf of Thailand and cooperated with other youths from 150 nations across the globe to lobby UNESCO

passing the resolution on youth development. In 2009, I was qualified to attend the Ship for Southeast Asian Youth Program, the 53-day youth assembly aimed to strengthen the friendship between youth in ASEAN countries.

Despite these experiences, I never lost my concentration on law: I continued to study hard for the future of my profession. I am determined to study international law as my major, and finally graduated with the First Class Honors. This year, I was nominated to the National Youth Award in the category of Law and Child's Protection and Development. It is my ultimate achievement as a youth.

Currently, I work as a lawyer at Natipatana Law Office, a law firm owned and operated by my family, where I practise dispute resolution and corporate advisory. As a litigation lawyer, I implement my legal knowledge and experiences to help people to solve their problems. It is a work that requires a fighting spirit and power of thoughts, since our job is to call for the justice for people who suffer from injustice. It is my passion to expand our law firm to a larger scale, which I will use by best endeavor to reach this target. I also seek to expand our firm to other countries in ASEAN, as I believe that we will receive substantial opportunities from the AEC 2015. As a person who has international experiences, I encourage you to be ready for the AEC — as this is a phenomenon that will flip the face of our country. Make more international friends, learn their cultures and languages, and make sure that you follow and keep up with all that will happen.

I take this opportunity to express my heartfelt gratitude to the school, teachers, friends, and all who supported me with all success. I wish you good health, success, and the best of luck. Assumption College will always be my home — a place where I have memories, grew up in, and which helped me to archive my future. Always realize the foundation that our school laid down for us and the brotherhood ties that last forever. Remember the spirit of Assumption that diffuses among us. And always uphold the value that our founder told, *Labor Omnia Vincit*, — it reminds us the objective of our life and enlightens the road to success.

“

Assumption in my mind
is more than an institution,
but rather a second home
where the foundation of
our future was built and
where the inspiration is
triggered...

”

PROMISING NEWCOMERS

Hi! My name is Tawin Mahajindawong. I have been a national football player for Thailand since I was 12 years old. For the last tournament I went to Malaysia and played football matches in the State of Sabah. This tournament was created to build good relationships between different countries. There were 11 countries attending, Malaysia, Indonesia, Laos, Cambodia, Timor-Leste, the Philippines, Australia, Singapore, Vietnam, Brunei and Thailand. In the final Thailand became champions and I was the captain, so I was very proud of this experience.

This success started from when I was 7 years old. I studied at Assumption College in P. 1 and the school had football matches in each grade. When I knew this news, I felt that I wanted to be one of the football players in my class. Afterward I told my parents and they supported me by giving me a chance to practise my football skills. From that time, I have fallen in love with this sport. I always practise and try to improve myself to succeed but I believe that if I try to practise and don't give up, I will have more success in the future. If I ask myself about all my new experiences, I can't tell of them as there are so many things, such as I have to improve myself continuously because if I don't do that, the new generation of football players will be better than me so I have to work hard for my bright future.

"...My Experience Impersonating Elvis..."

My name is Pharut Hussein. I study at Assumption College and I am fifteen years old. I started singing Elvis Presley songs when I was just seven years old. I went to a concert at Asia Hotel with my father and mother and I was impressed by the personality and the way the Elvis impersonators acted on stage at that time, but I didn't tell anybody. At that time I think I could do it, like everybody on that stage.

Luckily, my mom's friends needed one young Elvis to be on a show, so I told my father that I can do it and let me join the show. So my father let me join the show and he said that if you can do it you can go, depending on you. After that, I went to the Asia Hotel for more than seven consecutive years. I got more and more practices, year by year and the Elvis impersonators in Thailand and from around the world came to see my show. All of them told me that "The way you sing and your style, looks like the way Elvis Presley did it, so keep on trying, don't give up and one day you will be famous."

Elvis Presley is not like any and other singer these days and everybody still says he is the King. Why? Because the way he sang and the way he dressed, not like any other person. That's why I like him. Elvis Presley's personality was that he liked his mom and people all around him with sincerity and be gentle to all the people. And what he can do for other people he will do it without hesitation. He started his life from nothing and he became a millionaire because of his singing. That's why I like him the most.

กระบวนการทัศน์ใหม่ แห่งการศึกษาใน ศตวรรษที่

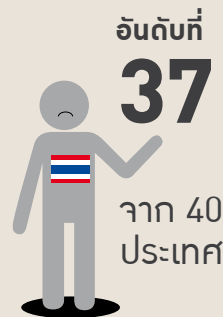
21

“การศึกษา” คือรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่ยี่สิบวันรากฐานที่ว่าดูเหมือนจะยิ่งส่อเค้าลางถึงความไม่มั่นคงมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในช่วงเวลา 1 ปี แห่งการศึกษาชาติยุคปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 เพื่อรองรับการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนใน พ.ศ. 2558 เค้าลางที่ว่านั้น ได้แก่

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 54 ประเทศ โดยบริษัท เอดูเคชั่นเพิร์สตี จำกัด ระบุว่าประเทศไทยรั้งอันดับ 53 ซึ่งเป็นตำแหน่ง “รองบ๊วย” ของประเทศที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษต่ำที่สุด

การพัฒนาทางการศึกษา

ตอกย้ำอีกกระลอกด้วยการเปิดเผยผลการจัดอันดับทางการศึกษาของ “เพียร์สัน” บริษัทด้านการศึกษาและธุรกิจสิ่งพิมพ์ยักษ์ใหญ่ของอังกฤษ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2555 เกี่ยวกับการจัดอันดับประเทศที่มีการพัฒนาทางการศึกษา ซึ่งจัดทำโดยหน่วยข่าวกรองเศรษฐกิจศาสตร์ (Economist Intelligence Unit: EIU) ระบุว่าประเทศไทยรั้งอันดับที่ 37 จากจำนวนทั้งสิ้น 40 ประเทศ ในขณะที่ฟินแลนด์ครองอันดับ 1 ของประเทศที่มีระบบการศึกษาดีที่สุดในโลกมาได้เป็นอันดับที่ 2 ตามติดด้วยฮ่องกง ญี่ปุ่น และสิงคโปร์

คณิตศาสตร์
(ระดับชั้นประถมศึกษา)

วิทยาศาสตร์
(ระดับชั้นประถมศึกษา)

คณิตศาสตร์
(ระดับชั้นมัธยมศึกษา)

วิทยาศาสตร์
(ระดับชั้นมัธยมศึกษา)

ผลวิจัยการศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระดับนานาชาติ พ.ศ. 2554 หรือ TIME 2011 จัดโดย The International Association for the Evaluation of Educational Achievement หรือ IEA ซึ่งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือ สสวท. นำผลวิจัยออกมาเปิดเผยเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2555 ระบุว่าในระดับชั้นประถมศึกษาจากการประเมินนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าวิชาคณิตศาสตร์ของเด็กไทยอยู่ในอันดับที่ 34 จาก 52 ประเทศที่เข้ารับการประเมิน จัดอยู่ใน “กลุ่มแย่” ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในอันดับที่ 29 ซึ่งจัดอยู่ใน “กลุ่มพอใช้” ขณะที่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา จากการประเมินนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าวิชาคณิตศาสตร์ของเด็กไทยอยู่ในอันดับที่ 28 และวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในอันดับที่ 25 จาก 45 ประเทศ จัดอยู่ใน “กลุ่มแย่” ทั้งสองวิชา

ในโลกยุคปัจจุบัน หลายประเทศต่างแข่งขันกันเพื่อเป็นผู้นำในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา แต่บางประเทศกลับไม่ได้ใส่ใจด้านการศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทำให้คนมีความรู้และความสามารถ การมีวัฒนธรรมด้านการศึกษาอ่อนแอ โดยเฉพาะประเทศที่เยาวชนทั่วไปสามารถเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ง่ายเกินไป ประเทศนั้นจะประสบปัญหาทางด้านทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากเยาวชนขาดความรู้พื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งเป็นความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา

จุดประสงค์ของการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาส่วนใหญ่จะปลูกฝังให้เยาวชนมีจินตนาการ รักประเทศชาติบ้านเมือง และรักชาติวัฒนธรรม หลายประเทศจึงไม่ได้เน้นสอนวิชาการมากนัก แต่จะให้เด็กได้อยู่กับธรรมชาติและเล่นกับเพื่อน เพื่อให้รู้จักการปรับตัวในสังคม ให้เด็กมีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมระหว่างชั้นเรียนต่างๆ รวมถึงให้รู้จักรับผิดชอบตนเอง แม้แต่ในประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีถึงขนาดส่งยานอวกาศออกนอกโลกได้ ในชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษาทุกแห่งของประเทศเหล่านี้ นักเรียนหญิงยังต้องเรียนวิชาเย็บปักถักร้อย นักเรียนชายเรียนการช่างพื้นฐาน ทั้งช่างไม้และช่างยนต์ เพื่อให้เด็กมีความรู้พื้นฐานที่ช่วยในการจัดการงานบ้านได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องจ้างผู้อื่น

ในบางประเทศที่สิ้นนโยบายให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสอบเข้ามหาวิทยาลัยซ้ำออกไปอีก 1 - 4 ปี เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสเดินทางไปสัมผัสโลกภายนอก ค้นคว้าหาตัวตนและเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิตอย่างน้อยคนละ 1 - 3 ปี ก่อนที่จะเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และในอีกหลายประเทศนิยมให้นักเรียนทำงานพิเศษระหว่างเรียน เพื่อให้นักเรียนมีเงินใช้จ่ายเพื่อการศึกษารายเดือนและมีประสบการณ์ในการทำงาน บริษัทหลายแห่งในโลกไม่สนใจคนเรียนหนังสือเก่งเพียงอย่างเดียวอีกแล้ว แต่หันมาสนใจคนที่เคยทำกิจกรรม เป็นผู้นำกลุ่ม เคยออกค่ายอาสา หรือเคยเล่นกีฬาเป็นทีมมาก่อน เพราะคนเหล่านั้นมักจะเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และมีการบริหารจัดการที่ดี

จะเห็นได้ว่าความสำเร็จของการศึกษา ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่อยู่ที่ การได้ออกไปศึกษาเรียนรู้ หาประสบการณ์ ชีวิตด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนทัศน์ใหม่ แห่งการศึกษาในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสาระการ เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โรงเรียนอัสสัมชัญ ได้จัดโครงการศึกษาเรียนรู้ นอกชั้นเรียนขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกให้ผูเรียนสามารถเชื่อมโยง องค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาศักยภาพของ ผูเรียนให้เกิดประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง มีคุณลักษณะที่ดี ค้นหาความสนใจ ความถนัด และความต้องการของตนเอง ตลอดจนสร้าง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ผูเรียน โดยใช้ แหล่งเรียนรู้เป็นกลไกในการขับเคลื่อน สร้างโลก การเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผูเรียน ให้ก้าวทัน การเปลี่ยนแปลงขององค์ความรู้ สามารถเรียนรู้ ได้เร็ว เรียนรู้ได้มาก มีความทันสมัย และเรียนรู้ ได้หลากหลายต่อเนื่องตลอดชีวิต

ศุลกสถาน

โครงการศึกษาเรียนรู้ รอบรู้โรงเรียน

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 เข้าร่วม โครงการศึกษาเรียนรู้รอบรู้โรงเรียน สัมผัสกับแหล่งเรียนรู้สำคัญทาง ประวัติศาสตร์ย่านบางรัก อาทิ ศุลกสถาน บริษัท อีสต์ เอเชียติก จำกัด สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย มัสยิดฮารูน และอาสนวิหารอัสสัมชัญ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรัก และภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

ศูนย์การค้า สยาม พารากอน

วัดจันทราวา

วัดไตรมิตรวิทยาราม

วัดม่วงแค

บริษัท ฮัสต์ เอเชียติก จำกัด

อาสนวิหารอัสสัมชัญ

มัสยิดฮารูน

สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส
ประจำประเทศไทย

ที่ทำการไปรษณีย์กลาง

พิพิธภัณฑ์บางกอก

การศึกษาเรียนรู้ นอกสถานที่ โครงการนครศึกษา

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้เดินทางไปศึกษาเรียนรู้นอกสถานที่ในสถานที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ชาวบางกอก ที่ทำการไปรษณีย์กลาง วัดไตรมิตรวิทยาราม วัดยานนาวา วัดม่วงแค ศูนย์การค้าสยามพารากอน และศูนย์การค้าเมกาบางนา เพื่อเปิดโลกทัศน์ทางการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

กิจกรรมหลักสูตร บูรณาการ

กิจกรรมปลูกป่าชายเลนเฉลิมพระเกียรติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ร่วมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดกิจกรรมหลักสูตรบูรณาการ เรื่อง “โลกใบนี้มีหนึ่งเดียว” โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมปลูกป่าชายเลนเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 84 พรรษา และหลักสูตรบูรณาการเรื่อง “น้ำคือชีวิต” โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนเดินทางไปเยี่ยมชมศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำสมุทรสาคร และศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งสมุทรสาคร รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในหัวข้อ “นักสืบสายน้ำ” และ “สายน้ำแห่งวัฒนธรรม” โดยให้นักเรียนร่วมกันประดิษฐ์กระทงในเทศกาลลอยกระทง เพื่อสืบสานประเพณีอันดีงามของไทย

กิจกรรมนักสืบสายน้ำ

กิจกรรมสายน้ำแห่งวัฒนธรรม

กิจกรรมทัศนศึกษา แบบบูรณาการ

อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ
วัฒนธรรมจัดกิจกรรมทัศนศึกษาแบบบูรณาการ
นำนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 เข้าศึกษา
เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรม ณ อุทยานสิ่งแวดล้อม
นานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
หลังจากนั้นเข้าเยี่ยมชมพระราชนิเวศน์มฤคทายวัน
ทำบุญไหว้พระที่วัดถ้ำรงค์ และร่วมกิจกรรมเดินดูตล
หอมหวานน้ำตาลสดที่สวนตาลของคุณลุงถนอม ภูเงิน
เพื่อศึกษาเรียนรู้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ตามแนวทาง
วิถีชีวิตแบบพอเพียง

พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน

กิจกรรมเดินดูตล
หอมหวานน้ำตาลสด

จากกิจกรรมทั้งหมดนี้สามารถสรุปได้ว่า หัวใจสำคัญในการจัดกิจกรรมการศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม คือ “การนำชีวิตมาเป็นเนื้อหา นำธรรมชาติมาเป็นครู นำสังคมมาเป็นห้องทดลอง และนำโลกมาเป็นสถานศึกษา”

กิจกรรม การคิด เพื่อส่งเสริม

การกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การกล้าแสดงออกเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางสังคมที่เหมาะสมกับช่วงวัย สามารถถ่ายทอดความคิดเห็นของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ แต่นักเรียนบางกลุ่มประสบปัญหาในการสื่อสารผ่านการแสดงออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งเป็นวัยที่ควรส่งเสริมให้มีการกล้าแสดงออกอย่างถูกต้อง เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นใจในการแสดงออกต่อไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **กิจกรรมการคิดเพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1** โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจผลของการใช้กิจกรรมการคิด เพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 - 1/15 จำนวน 30 คน สุ่มด้วยวิธี Judgment Sampling เลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกห้องละ 2 คน จำนวน 15 ห้อง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลระหว่างการทำกิจกรรมการคิดในการเรียนการสอนวิชา Discovery Learning Centre จัดการเรียนการสอน 2 คาบต่อสัปดาห์ และเครื่องมือการวิจัยคือแบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กิจกรรมการคิดในวิชา Discovery Learning Centre ช่วยส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างสามารถร่วมกิจกรรมการคิดได้โดยไม่มีควมวิตกกังวล สามารถแสดงออกในรูปแบบต่างๆ เช่น การตอบคำถาม การเสนอความคิดเห็น และการแสดงท่าทางตามบทบาทสมมติได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างสามารถสนทนากับครูและเพื่อนร่วมห้องได้ในหัวข้ออื่นๆ ตามความสนใจได้มากขึ้นถึงร้อยละ 50 - 97

การปรับพฤติกรรมของ นักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม

ด้านอารมณ์ความก้าวร้าวรุนแรง อันมีผลกระทบต่อผู้อื่น

การทำหน้าที่ครูประจำชั้นที่ต้องสอนนักเรียนที่มีพฤติกรรมแสดงออกทั้งในทางที่ดีและทางที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมที่เห็นชัดคือ ความก้าวร้าวรุนแรงของนักเรียนบางคน เช่น มักจะทำร้ายเพื่อน เล่นด้วยความรุนแรง ต่ำด้วยถ้อยคำหยาบคาย ทะเลาะกับผู้อื่น บางคนมีพฤติกรรมชกต่อย ปาของใส่เพื่อน วิธีการที่ใช้ขจัดพฤติกรรมก้าวร้าวคือการลงโทษ ซึ่งผิดหลักจิตวิทยา เพราะการลงโทษสามารถระงับพฤติกรรมได้เพียงชั่วคราว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการปรับพฤติกรรมโดยการเสริมแรง (Skinner) ที่เชื่อว่าเมื่อกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นถี่ขึ้น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียน เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ดีแล้วได้รับการเสริมแรงจากครู นักเรียนจะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้น การที่ครูให้ความสนใจและคำชมเชยจึงเป็นตัวเสริมแรงที่มีอิทธิพลมากที่สุด

ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่า เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านอารมณ์ โดยเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 1 คน กำหนดตัวแปรอิสระคือการปรับพฤติกรรมโดยการสังเกตและเสริมแรง และกำหนดตัวแปรตามคือพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ผู้วิจัยดำเนินการปรับพฤติกรรมตลอดปีการศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง และแบบบันทึกพฤติกรรม ผู้วิจัยมีวิธีการศึกษาโดยการสังเกตทั้งทางตรงและทางอ้อม เริ่มจากการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ดูประวัติในสมุดรายงานประจำตัว และสังเกตการเล่นกีฬา ผู้วิจัยสรุปความประพฤติที่ไม่พึงประสงค์ โดยสังเกตพฤติกรรมตั้งแต่เช้า พักกลางวัน ในช่วงโมงเรียน และระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม ทุกๆ วัน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยในรูปแบบเชิงพรรณนา และมีผลการปรับแก้พฤติกรรม ดังนี้

- ครูดำเนินการแก้ไข โดยการพูดคุยกับนักเรียนที่เป็นผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยเหตุและผล
- จัดบันทึกเหตุการณ์ แจ้งผู้ปกครองและหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน เพื่อลดการบาดหมาง
- ลงโทษโดยการลดเวลาพักกลางวัน ให้นักเรียนอ่านหนังสือต่อหน้าครู
- ให้เพื่อนที่นักเรียนรักมากที่สุดมาช่วยดูแลพฤติกรรมเพื่อน
- สาธิตเหตุการณ์ที่นักเรียนไปทำร้ายผู้อื่นกับตัวนักเรียนเอง เพื่อให้รับรู้ความรู้สึกของเพื่อนเมื่อโดนทำร้าย
- กำหนดข้อตกลงเบื้องต้น ถ้ามีพฤติกรรมอีก ให้ไปนั่งเรียนกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกอาย
- เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น ให้รางวัลเป็นของกินหรือของเล่น
- ให้นักเรียนใช้กำลังในการเล่นกีฬา เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้นักเรียน
- ส่งข้อมูลให้งานแนะแนวช่วยเหลือในการปรับพฤติกรรม เพื่อการแก้ไขในระยะยาว
- ให้รางวัลโดยตั้งให้เป็นหัวหน้าห้อง และฝึกความรับผิดชอบในการทำงาน

ทำไมเราต้องเรียนภาษาจีน

ในยุคนี้คงไม่มีใครไม่เคยได้ยินคำว่า “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ซึ่งกำลังอยู่ในความสนใจของหลายๆ คน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก่อตั้งขึ้นด้วยเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนภายใน พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งมี 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม พม่า ลาว และกัมพูชา โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำอาเซียนคือ “การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีกฎเกณฑ์กติกากันที่ชัดเจน และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง”

คำศัพท์ภาษาจีนน่ารู้ 汉语生词 (Hànyǔshēngcí)

泰国
Tàiguó
ไทย

印尼
Yīndùníxīyà
อินโดนีเซีย

马来西亚
Mǎláixīyà
มาเลเซีย

菲律宾
Fēilǚbīn
ฟิลิปปินส์

新加坡
Xīnjiāpō
สิงคโปร์

ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับประเทศสมาชิกอาเซียนคือ “ภาษาอังกฤษ” ซึ่งเป็นภาษาสากล และอีกภาษาหนึ่งที่สำคัญก็คือ “ภาษาจีน” เพราะประชากรในภูมิภาคอาเซียนหลายประเทศประกอบด้วยชาวจีนโพ้นทะเล ซึ่งใช้ภาษาจีนสื่อสารอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อย ที่เห็นได้ชัดที่สุดก็คือประเทศสิงคโปร์ที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวจีน และประเทศมาเลเซียที่มีประชากรเชื้อชาติจีนมากเป็นอันดับสองของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีชาวจีนและผู้ที่ใช้ภาษาจีนตั้งถิ่นฐานอยู่ในหลายๆ ประเทศ ไม่ว่าจะเป็น เวียดนาม พม่า ลาว อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน และประเทศไทยของเราด้วยเช่นกัน

และที่สำคัญอย่างยิ่ง ประเทศไทยของเรากำลังจะเปิดเสรีการค้า Free Trade Area (FTA) กับสาธารณรัฐประชาชนจีน ใน พ.ศ. 2558 อีกเช่นกัน การเปิดเสรีการค้าย่อมทำให้ชาวจีนหลั่งไหลเข้ามาลงทุนทำธุรกิจในประเทศไทยเป็นจำนวนมากอย่างแน่นอน

นี่จึงเป็นเหตุผลที่ว่า...ทำไมเราต้องเรียนภาษาจีน และด้วยความสำคัญของภาษาจีน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุวิชาภาษาจีนกลางในหลักสูตรการเรียนการสอนตามโรงเรียนทั่วไปในปัจจุบัน

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมก็เป็นอีกหนึ่งโรงเรียนที่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะให้นักเรียนสามารถพูดและใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างก้าวหน้าทันกระแสโลก...ในยุคสมัยที่ชาติตะวันตกออกอย่างจีน กำลังก้าวมา มีบทบาทสำคัญทัดเทียมชาติตะวันตก และ “ภาษา” ก็จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มศักยภาพให้คนไทยมีโอกาสที่จะก้าวไกลในเวทีโลกด้วยเช่นกัน

文莱
Wénlái

บรูไนดารุสซาลาม

越南
Yuènnán
เวียดนาม

缅甸
Miǎndiàn
พม่า

老挝
Lǎowō
ลาว

柬埔寨
Jiǎnpǔzhài
กัมพูชา

โลกรอบตัว

เด็กชายเจนวิทย์ อนุสารสมบัติ เลขประจำตัว 48441 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

รวมพลัง รักษ์โลก

ค่ายพัฒนาศักยภาพ แกนนำด้านสิ่งแวดล้อม

“ถ้าพลังงานหมดไป อะไรจะเกิดขึ้น”

ข้อความนี้เราคงเคยได้ยินกันตามสื่อต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นโฆษณา บทความ หรือแคมเปญรณรงค์ต่างๆ และด้วยความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจึงได้จัดกิจกรรมดีๆ ให้นักเรียนเข้าร่วม เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีตามแนวทางแห่งความยั่งยืน ผ่านการจัดกิจกรรม “ค่ายพัฒนาศักยภาพแกนนำด้านสิ่งแวดล้อม” จัดขึ้นโดยความร่วมมือของสถานักเรียน และโครงการโรงเรียนสีเขียว โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ซึ่งกิจกรรมค่ายในครั้งนี้จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 25 พฤศจิกายน 2555 ณ ศูนย์รวมตะวัน จังหวัดกาญจนบุรี

นักเรียนที่เดินทางไปร่วมกิจกรรมค่ายครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 44 คน เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 รวมถึงสมาชิกสถานักเรียนบางส่วน และตัวผมเองก็ได้มีโอกาสเข้าค่ายครั้งนี้ด้วยเช่นกัน โดยมีกิจกรรมต่างๆ ให้เราเข้าร่วมมากมาย ได้แก่ การทัศนศึกษาที่เขื่อนศรีนครินทร์ กิจกรรมเดินป่าหาความรู้ การเพนต์เสื้อรักสิ่งแวดล้อม กิจกรรม “เมื่อโลกไร้พลังงาน” และการจัดสวนถาด เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่ให้ความรู้แก่พวกเราเป็นอย่างมาก ผมจะขอยกตัวอย่างสิ่งที่ได้เรียนรู้จากค่ายพัฒนาศักยภาพแกนนำด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

เขื่อนศรีนครินทร์ ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่เขตรอยเลื่อนแผ่นดินไหว

“ดำเป็นตอตะโก” ส่วนวนที่เราคุ้นหูกันเป็นอย่างดี มีที่มาจากชื่อต้นไม้คือ “ต้นตะโก” ซึ่งมีเปลือกภายนอกสีดำสนิท แต่ภายในเนื้อไม้กลับเป็นสีขาว อาจเปรียบเทียบกับคนที่มีผิวภายนอกดำคล้ำ แต่กลับมีจิตใจขาวสะอาดดีงาม

กิจกรรมในกิจวัตรประจำวัน ที่เราคุ้นเคยกันเป็นประจำ เช่น การทำอาหาร หลากๆ คนอาจไม่รู้ว่ากิจกรรมนี้สามารถทำให้เกิดมลพิษได้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเขม่าควันจากการปรุงอาหาร น้ำเสียจากการล้างจาน รวมไปถึงเศษอาหารต่างๆ ที่อาจหมักหมมจนเกิดก๊าซมีเทน ซึ่งเป็นตัวการสำคัญของการเกิดภาวะโลกร้อน

นอกจากนี้ เรายังได้เรียนรู้การใช้ชีวิตจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เพราะในตอนเย็นวันแรกของการเข้าค่ายเกิดไฟดับขึ้น พวกเราจึงต้องพึ่งแสงสว่างจากการจุดเทียน ทำให้เราได้เรียนรู้ว่าการใช้ชีวิตในแบบที่ไม่มีไฟฟ้าเป็นอย่างไร ต้องปรับตัวมากเพียงใด โดยเฉพาะการทำงาน การเดินทาง หรือการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในยามค่ำคืน นับเป็นการทดสอบความอดทนของพวกเราได้เป็นอย่างดี

การได้ออกมาเรียนรู้โลกกว้างนอกรั้วโรงเรียน และใช้ชีวิตในสถานที่และสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคยเช่นนี้ จะเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์ดีๆ ให้เราได้เรียนรู้ จดจำ และนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในยามจำเป็น ขอขอบคุณโครงการดีๆ อย่างค่ายพัฒนาศักยภาพแกนนำด้านสิ่งแวดล้อมในครั้งนี้ด้วยครับ

เยาวชนคนแก้ว แชมป์เหรียญทอง คณิตศาสตร์

พลีษฐ์ จินดานุวัฒน์

รางวัลแห่งความภาคภูมิใจ

- รางวัลชนะเลิศ ประเภทบุคคล และประเภททีม จากการแข่งขันความสามารถทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย

- รางวัลเหรียญทองคณิตศาสตร์ จากการแข่งขันคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษา (IMSO 2012)

- รางวัลเหรียญทองคณิตศาสตร์ จากสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

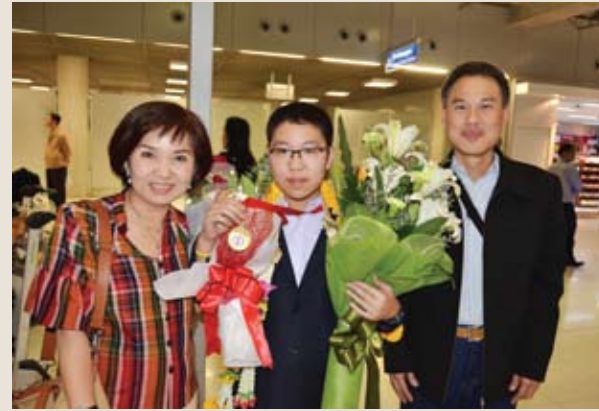
แบ่งปันประสบการณ์ความภาคภูมิใจ

ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณ...คุณพ่อ คุณแม่ และคุณครูทุกๆ ท่านที่ทำให้ผมประสบความสำเร็จ ณ จุดนี้ ผมดีใจและภูมิใจที่สุดที่ได้มีโอกาสสวมเสื้อติดธงไตรรงค์ เป็นตัวแทนประเทศไปสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย และตัวผมเองยังได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกับตัวแทนจากประเทศต่างๆ มากมาย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่หาได้ยากยิ่ง นอกจากนี้ ยังได้เปิดหูเปิดตา ดูบ้านเมือง ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวอินเดีย ซึ่งได้เห็นในแง่มุมที่นอกเหนือจากการอ่านจากหนังสือ ทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นมาก

ผมอยากบอกชาวอัสสัมชัญว่า ทุกคนก็สามารถมีโอกาสอย่างผมได้ ขอเพียงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน และหมั่นฝึกฝนในการทำโจทย์ ขอให้ทำทุกวัน วันละไม่ต้องมาก เพื่อเป็นการฝึกฝนวินัยไปในตัว และที่สำคัญ ขอให้อดทน อย่าท้อถอย ซึ่งตัวผมโชคดีมากที่มีคุณพ่อและคุณแม่คอยให้กำลังใจ เวลาที่ผมรู้สึกเหนื่อยหรือท้อแท้ ทำให้ผมมีแรงสู้ต่อไป และนับจากวันที่ผมได้รับเหรียญทองคณิตศาสตร์โอลิมปิกมา ผมได้ให้สัญญากับตัวเองว่า สิ่งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นให้ผมตั้งใจ ขยัน และพยายามมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อที่จะคว้าเหรียญคณิตศาสตร์โอลิมปิกในครั้งต่อไปให้ได้

ความภาคภูมิใจ... จากใจผู้ปกครอง

ผมเชื่อว่าพ่อแม่ทุกคนย่อมต้องการเห็นลูกของตนประสบความสำเร็จในการเล่าเรียนกันทุกคน ซึ่งปัจจุบันหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละโรงเรียนก็เข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ทำให้นักเรียนต้องตั้งใจเรียน ขยัน และพยายามเรียนรู้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพของตัวเองให้มากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งผมได้สอนน้องพลิษฐ์ให้เขาใช้หลักวิธีคิดนี้มาโดยตลอด และเนื่องจากน้องพลิษฐ์ต้องเข้าร่วมการแข่งขันคณิตศาสตร์ เขาจึงต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และฝึกฝนในการทำโจทย์มากกว่าปกติ เนื่องจากโจทย์แข่งขันมักจะมีเนื้อหายากเกินกว่าที่เรียนในชั้นเรียนมาก จนบางครั้งทำให้เขารู้สึกท้อและไม่อยากแข่งขันต่อ ตัวผมและคุณแม่ก็ต้องพยายามให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ หรือแม้กระทั่งปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนใหม่ให้เหมาะสม เพื่อให้เขามีกำลังใจที่จะสู้ต่อไป เพราะเราได้เห็นศักยภาพด้านคณิตศาสตร์ในตัวเขา จึงต้องส่งเสริมให้เขาดึงศักยภาพออกมาใช้ให้เต็มที่ ซึ่งในที่สุดน้องพลิษฐ์ก็สามารถคว้าเหรียญทองคณิตศาสตร์โอลิมปิกมาได้ ครอบครัวของเรารู้สึกภาคภูมิใจในตัวน้องพลิษฐ์เป็นอย่างมาก และจะขอเป็นกำลังใจพร้อมทั้งให้การสนับสนุนเพื่อให้เขาประสบความสำเร็จดังที่หวังและตั้งใจ

บุคคลแก้ว

เด็กชายวิชญ์ฤทธิ คฤหาณิช เลขประจำตัว 48534 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3

รางวัลแห่งความภาคภูมิใจ

- รางวัลชนะเลิศการแข่งขันหมากรุก จากรายการ New Generation Go Championship 2012
- รางวัลชนะเลิศบาสเกตบอล จากการแข่งขันกีฬาและกรีฑานักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13

แรงบันดาลใจจากความภาคภูมิใจ

เด็กชายคนหนึ่งที่เป็นนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชื่อ “วิชญ์ฤทธิ” ซึ่งแปลว่ามีทั้งปัญญาและมีฤทธิ์เดชตามที่คุณพ่อคุณแม่ตั้งใจตั้งชื่อนี้ให้แก่ผม เพื่อให้ผมมีความฉลาดทั้งในด้านบู้และบู๊ จากเด็กชายเล็กๆ คนหนึ่ง ผมได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย และได้ค้นพบสิ่งที่ผมชอบ เพื่อจะได้ตามรอยความฝันให้สมกับความหวังของคุณพ่อคุณแม่

เนื่องจากผมเป็นลูกคนเดียวไม่มีพี่น้อง ผมจึงต้องหาของเล่นหรือเกมที่สามารถเล่นได้คนเดียว จนกระทั่งผมได้เรียนรู้การเล่นหมากรุก ผมจึงได้ค้นพบสิ่งที่ผมชอบ ผมรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เล่นหมากรุก ผมได้คิดและวางแผนในการเล่นไว้อย่างซับซ้อนและแยบยล บางครั้งผมสามารถชนะผู้ใหญ่ซึ่งโตกว่าผมมากได้ แต่ผมก็ยังหมั่นฝึกฝนและซ้อมแข่งบ่อยๆ เพื่อจะได้ศึกษากลยุทธ์ใหม่ๆ และพัฒนาตัวเองให้มีฝีมือดียิ่งขึ้นไป

แชมป์บาสเกตบอล- หมากรุกคนแก้ว

วิชญ์ฤทธิ คฤหาณิช

ในที่สุดผมก็สามารถสอบผ่านระดับหนึ่งตั้งของสมาคมกีฬาหมากล้อมแห่งประเทศไทย เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา

นอกจากกีฬาหมากล้อมแล้ว ในปีนี้ผมยังได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน ผมจึงต้องฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อพัฒนาฝีมือให้ดีขึ้น และในที่สุดก็สามารถคว้าชัยชนะมาให้โรงเรียนได้จากการแข่งขันกีฬาและกรีฑานักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 ผมรู้สึกมีความสุขมากที่ได้เล่นทั้งหมากล้อมและบาสเกตบอลที่ผมรักทั้งสองอย่าง โดยมีคุณพ่อคุณแม่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา และผมจะพยายามฝึกฝนตัวเองให้มีศักยภาพยิ่งขึ้นไป

ความภาคภูมิใจ... จากใจผู้ปกครอง

ลูกแมกซ์เป็นลูกคนเดียวของคุณพ่อคุณแม่ และเป็นหลานชายเพียงคนเดียว ทำให้ทุกคนรักเอาใจใส่ และสอนสิ่งต่างๆ ให้แก่ลูกแมกซ์มากมาย เมื่อตอนยังเล็ก ลูกแมกซ์เป็นเด็กที่มีความคิดและมีคำพูดคล้ายกับผู้ใหญ่ สามารถสื่อสารได้เรื่องได้ราวมากกว่าเด็กในวัยเดียวกัน

ความที่เป็นเด็กคนเดียวในบ้าน ลูกแมกซ์จึงต้องเล่นคนเดียวอยู่บ่อยครั้ง คุณพ่อคุณแม่จึงพยายามหากิจกรรมที่น่าสนใจมาให้ลูกทำ เพื่อให้ลูกจะได้ไม่เหงา คุณแม่พาลูกแมกซ์ไปเรียนรู้อีกิจกรรมเสริมทักษะในหลายๆ ด้าน ทั้งดนตรี เทควันโด เทนนิส และว่ายน้ำ แต่ก็ยังไม่พบสิ่งที่ลูกถูกใจและสนใจอย่างจริงจัง จนกระทั่งลูกแมกซ์เริ่มเล่นเกมเดินหมากต่างๆ ทั้งหมากรุกไทย หมากรุกฝรั่ง และหมากรุกจีน ประกอบกับที่โรงเรียนมีกิจกรรมหมากล้อมให้เข้าร่วม คุณแม่จึงได้ไปติดต่อขอให้ลูกเรียนทั้งๆ ที่ลูกยังมีอายุไม่ถึงวัยที่เขาจะรับสอน มาสเตอร์จึงลองทดสอบความพร้อม และอนุญาตให้เรียนได้ ลูกแมกซ์ชอบเล่นหมากล้อมมาก จึงมีความใส่ใจและกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนด้วยตนเอง ไม่ต้องมีการบังคับ ทำให้ได้รับรางวัลจากรายการแข่งขันต่างๆ และสามารถสอบได้ระดับหนึ่งตั้งก่อนที่จะจบระดับชั้นประถมศึกษา

และในปีนี้นักแมกซ์ได้รับคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน ทำให้ต้องฝึกซ้อมอย่างหนักทุกวัน แต่ก็สามารถพัฒนาตัวเองได้อย่างรวดเร็ว และได้ร่วมกับเพื่อนๆ นำชัยชนะมาสู่โรงเรียนได้ในที่สุด คุณพ่อคุณแม่รู้สึกภูมิใจในตัวลูกแมกซ์มาก และจะให้การสนับสนุนพร้อมทั้งเป็นกำลังใจให้ลูกก้าวไปข้างหน้าเสมอ

มนุษย์ทุกคนต้องทำงาน ความวิริยะอุตสาหะ
เป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ "

เส้นสายในลายธรรม

มาสเตอร์ศรีธัญ สีนิลแท้ : ภาพประกอบ
มีสมวลักษณ์ สีนิลแท้ : เรื่อง

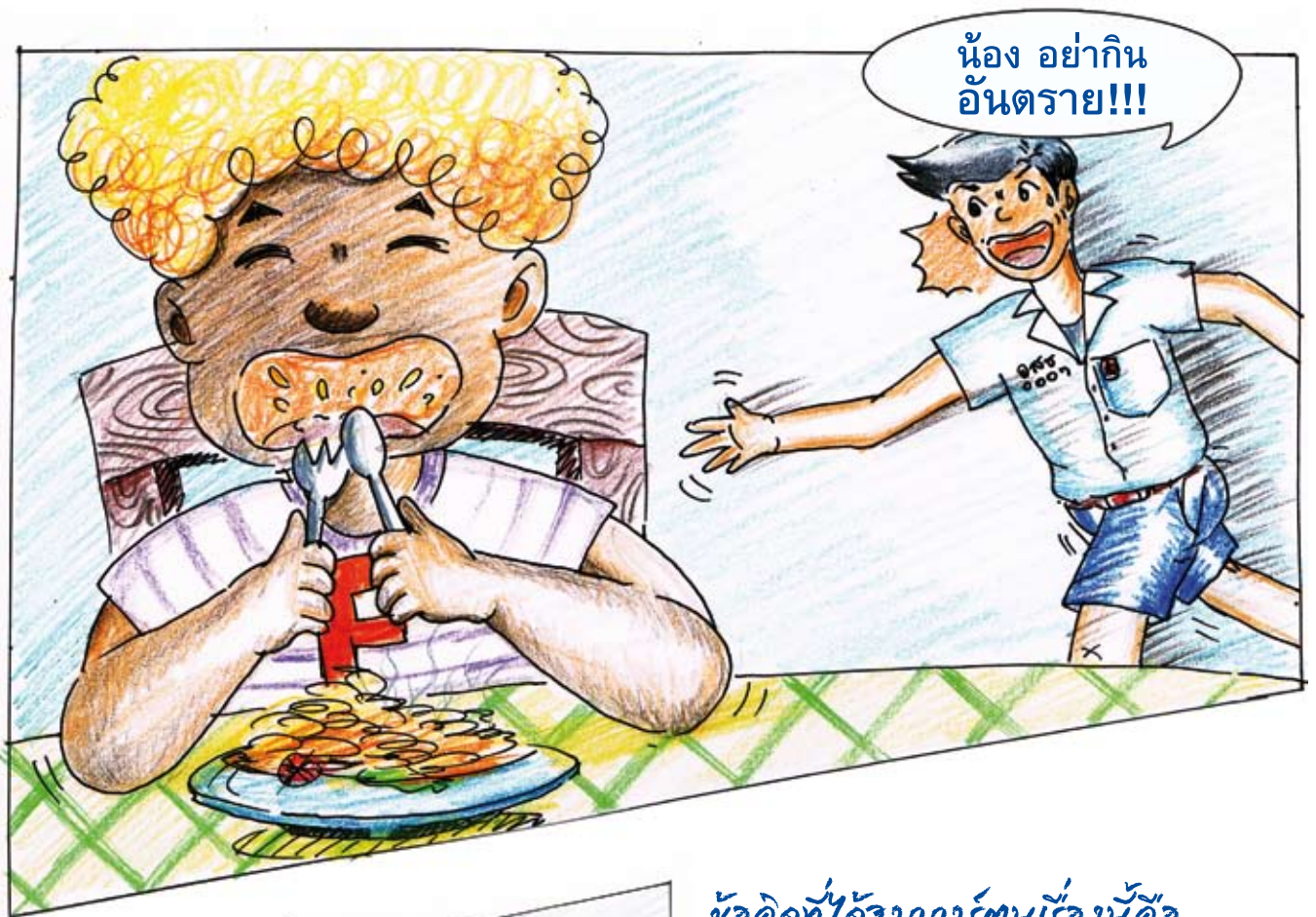
“ป้องกัน” ดกว่า “ทำลาย”

ลากปากเลยเรากำลังหิวพอดี สงสัยพี่เขาไม่กินแล้ว

เฮ้ สำเร็จแล้ว ตายเรียบ

ข้อคิดที่ได้จากการ์ตูนเรื่องนี้คือ

พิษภัยจากการใช้ยาฆ่าแมลง หากร่างกายได้รับสารพิษจากยาฆ่าแมลง อาจมีอาการคัน มีผื่นแดงตามผิวหนัง จาม คัดจมูก อ่อนเพลีย มึนงง ใจสั่น เหงื่อออก วิงเวียน ตาพร่า เหนื่อยหอบ กล้ามเนื้อกระตุกที่ใบหน้า แขนขาสั่นและกระตุก หายใจขัด หายใจช้าลง หมดสติ และอาจถึงแก่ชีวิตได้

หากเป็นไปได้ เราควรหลีกเลี่ยงการใช้ยาฆ่าแมลง โดยหาวิธีป้องกัน เช่น หาฝาครอบอาหาร เก็บอาหารให้มิดชิด เพียงเท่านี้เราก็จะได้รับประทานอาหารที่สะอาดและปลอดภัย อีกทั้งยังได้ละเว้นการทำบาปจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตอีกด้วย ฟังระลึกไว้เสมอว่า ในบางครั้งเมื่อเราต้องเผชิญกับสิ่งที่มาเบียดเบียนให้เราได้รับความเดือดร้อนเสียหาย เราอาจคิดเคียดแค้น อาฆาต พยาบาท อยากแก้แค้นให้สาสมกับความโกรธ จนทำให้ลืมคิดไปว่าผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาจากร้ายแรงจนเราคาดไม่ถึงก็เป็นได้

ข้อคิดสุดท้ายที่อยากฝากไว้คือ หากจำเป็นต้องใช้ยาฆ่าแมลง ควรอ่านวิธีใช้ให้ละเอียดและปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด และเมื่อใช้แล้วยังต้องแยกขยะเป็นประเภทขยะมีพิษ เพื่อสะดวกต่อการนำไปทำลายอย่างถูกวิธี และไม่ก่อให้เกิดมลพิษตามมาอีกด้วย

การ์ตูนสร้างสรรค์

นายเจนสิทธิ์ วศิวรรณ เลขประจำตัว 46369 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8

อะไรเป็นสาเหตุ...?

A : “ตอนเช้า”

การโรงมาเปิดห้อง

สาเหตุที่ลงไปเข้าแถวช้า!

B : “ครูป่อยช้า”

สาเหตุที่ต้องทำเวลา!

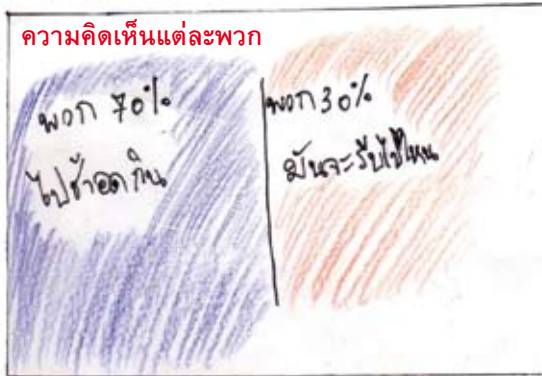
A
C
C
O
M
I
C
C
L
U
B

70 : 30

A : “ความพยายาม”

ความคิดเห็นแต่ละพวก

พวก 30% จะเต็มไปด้วยความสุข
แม้ไม่ได้กินข้าว เนื่องจากมีเวลามากกว่า

พวก 70% จะเต็มไปด้วยความพยายาม
แต่ก็พบกับความผิดหวังบ่อยครั้ง

ความพยายามอยู่ที่ไหน...ความพยายามอยู่ที่นั่น

B : “เพลง”

ช่วงเวลาประชุม/พิธีการ...เพลงโรงเรียน...
เพลงประกอบพิธี

วันศุกร์...เพลงสรรเสริญพระบารมี

เวลาซ้อมเชียร์...Doo Leed!...Boom La

ร้องซึกเพลงเถาะ...พี่น้องจรัลบบบ

วัดป่าโพธิ์เพา

เที่ยวท่องล่อง อาเซียน ทริปปั่น จักรยาน เที่ยว หลวงพระบาง

นับเป็นครั้งแรกที่มีโอกาสรวมกลุ่มกับเพื่อนครูจากโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยกันเองแบบง่ายๆสบายกระเป๋า ซึ่งประเทศในอาเซียนที่เราเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวในครั้งนี้คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ก่อนอื่นก็ต้องขอกล่าวทักทายตามภาษาท้องถิ่นว่า “สบายดีหลวงพระบาง” แปลว่า สวัสดิ์ดีหลวงพระบาง เมื่อคณะครูตกลงกันแล้วก็แยกย้ายกันไปหาข้อมูลเกี่ยวกับหลวงพระบางและกำหนดการเดินทาง เราเลือกจองสายการบินลาวซึ่งเป็นเที่ยวบินปฐมฤกษ์ คณะเราจึงเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มแรกที่ได้ขึ้นเครื่องบินของสายการบินลาว ปลื้มสุดๆ แต่ก็ใจเต้นตุ้มๆต่อมๆเล็กน้อย เพราะมีผู้โดยสารเพียงแค่พวกเราเท่านั้น เหมือนได้ขึ้นเครื่องบินส่วนตัวอย่างไรอย่างนั้นเลย...

ขอเล่าประวัติย่อๆ ของหลวงพระบางกันก่อนสักเล็กน้อย เมืองนี้ตั้งอยู่ในแขวงหลวงพระบาง อยู่ทางภาคเหนือของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงและแม่น้ำคานไหลผ่าน องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and

Cultural Organization: UNESCO) ได้ยกย่องให้เมืองหลวงพระบางเป็นมรดกโลกใน พ.ศ. 2538 ในอดีตหลวงพระบางเคยเป็นเมืองเก่าแก่ของอาณาจักรล้านช้าง ซึ่งเป็นอาณาจักรของชนชาติลาวที่ตั้งอยู่ในแถบลุ่มแม่น้ำโขง มีอาณาเขตอยู่ในบริเวณประเทศลาวทั้งหมดตลอดจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยด้วย อาณาจักรแห่งนี้มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งในด้านการเมือง การปกครอง ศิลปวัฒนธรรม และพระพุทธศาสนา โดยมีพัฒนาการเคียงคู่กับอาณาจักรอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งล้านนา สยาม และเขมร เมืองหลวงพระบางจึงมีมรดกทางวัฒนธรรมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นวัดวาอารามเก่าแก่มากมาย อาคารบ้านเรือนแบบโคโลเนียลตามสถาปัตยกรรมที่ชาวฝรั่งเศสนำเข้ามา ฯลฯ หลวงพระบางจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองที่ได้รับการปกป้องรักษาทางด้านวัฒนธรรมดีที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

วัดเชิงทอง

การไปท่องเที่ยวหลวงพระบาง ถ้าต้องการสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่นแบบใกล้ชิด แนะนำให้ท่องเที่ยวแบบปั่นจักรยานรอบเมืองเพราะสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งตั้งอยู่ไม่ไกลกันมากพอที่จะปั่นจักรยานไปได้โดยไม่เหนื่อยมากนัก เพื่อเพิ่มอรรถรสในการเดินทางที่สนุกสนานและแปลกใหม่กว่าการท่องเที่ยวแบบเดิมๆ

สถานที่ท่องเที่ยวแนะนำ...เมื่อมาเยือนหลวงพระบาง

พระราชวัง ในปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหลวงพระบาง เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปชม

วัดเชียงทอง เป็นวัดที่ถือเป็นสัญลักษณ์ของหลวงพระบาง มีสถาปัตยกรรมที่งดงามน่าประทับใจ และที่สำคัญ ต้องไปชมจิตรกรรมฝาผนังรูปต้นโพธิ์ด้านหลังโบสถ์ที่มีประวัติความเป็นมาเก่าแก่ยาวนาน

วัดป่าโพนเพา ศาสนสถานที่เป็นจุดชมวิิวสำคัญของเมืองหลวงพระบาง มีจุดเด่นที่สันติเจดีย์บนยอดเนิน ภายในประดับจิตรกรรมฝาผนังเรื่องนรก-สวรรค์

วัดหมากโม หรือวัดวิษุราช เป็นวัดที่มีเอกลักษณ์อยู่ที่เจดีย์รูปทรงคล้ายเตาหม้อผาครั้งคว่ำอยู่

การตักบาตรตอนเช้า ถือเป็นวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในวิถีชีวิตอันเรียบง่ายของชาวบ้าน เป็นที่ประทับใจสำหรับนักท่องเที่ยวทุกคน ใครได้มีโอกาสไปเยือนหลวงพระบางมักจะพลาดการตักบาตรตอนเช้าอย่างแน่นอน

ตลาดเช้าและตลาดกลางคืน หลวงพระบางมีตลาดให้นักท่องเที่ยวไปเยี่ยมเยือนสองเวลา คือ ตลาดเช้าที่เน้นขายของป่าหรือพืชผักพื้นบ้าน และตลาดกลางคืนที่มักจะมีผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาฝีมือชาวบ้านมาวางขาย

น้ำตกตาดกวาสี เป็นน้ำตกที่สวยงามที่สุดของหลวงพระบาง การท่องเที่ยวครั้งนี้ทำให้ได้รับความรู้ในหลายๆแง่มุมของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีวัฒนธรรมความเป็นอยู่คล้ายคลึงกับประเทศไทยของเรา รวมถึงภาษาที่ใช้ด้วย อีกสิ่งหนึ่งที่เราได้เรียนรู้จากการเดินทางครั้งนี้คือ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไว้ให้ลูกหลานได้เรียนรู้ถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษนั้นมีความสำคัญมากเพียงใด รากเหง้า ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ และเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสิ่งที่เราต้องรักษาไว้เพื่อเป็นมรดกสืบทอดสู่ชนรุ่นหลัง และผลพลอยได้ก็คือ...มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมายรอให้ได้เดินทางออกไปแสวงหาความรู้ควบคู่ไปกับความสนุกสนานและเพลิดเพลินใจ

สุดท้ายนี้ ถึงเวลาต้องกล่าวคำอำลา “ไชกดีหลวงพระบาง” (ลาก่อนหลวงพระบาง) แล้วพบกันใหม่...กับการเที่ยวท่องล่องประเทศอาเซียนในครั้งต่อไป

ตักบาตรตอนเช้า

ตลาดเช้า

น้ำตกตาดกวาสี

หน้าต่างความรู้

มาสเตอร์ชาญสิทธิ์ วงศ์เสวียม

สวัสดิ์ศรีรับนักอ่านชาวอัสสัมชัญทุกท่าน มีคำกล่าวที่ว่าหากมีโอกาสได้อ่านหนังสือดีๆ สักเล่ม อาจทำให้ชีวิตเปลี่ยนไปได้เลยก็เดี๋ยวนั้น อัสสัมชัญสาธิตฉบับนี้มีหนังสือ “เล่มโปรด” มาแนะนำกัน ซึ่งเล่มโปรดที่ว่านี้ก็ไม่ใช่เล่มโปรดของใคร...เป็นเล่มโปรดของผู้เขียนเอง กัดสรรมาจากความชื่นชอบส่วนตัว และเป็นเล่มที่หยิบมาอ่านบ่อยๆ ความจริงมีหลายเล่มหลายแนวมาก แต่เลือกมาแนะนำบางส่วน เพื่อใครใจตรงกัน มีเล่มโปรดเล่มเดียวกัน จะได้ทำให้นึกถึงความหลัง และอยากหยิบมาอ่านใหม่อีกสักครั้ง หรือหากใครยังไม่เคยอ่านก็จะได้อ่านบ้าง เพื่อสนใจมาอ่านกัน เราไปดูกันดีกว่าครับว่ามีเล่มใดบ้าง...

ชั่วโม่งผี

ดาห์ล, โรอัลด์, ผู้รวบรวม. แปลโดย สาลินี คำฉันท์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ฟ้าสี, 2537.
รวบรวมเรื่องผีมีสาระ เนื้อหาเยี่ยม โดยโรอัลด์ ดาห์ล นักเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็กนามอุโฆษ เขาพยายามจะแต่งเรื่องผีสักเรื่องแต่ไม่สำเร็จ ด้วยความที่เรื่องผีดีๆ นั้นแต่งยาก ดาห์ลจึงสรรหาเรื่องผีมาอ่านจำนวนทั้งสิ้น 749 เรื่อง แต่ที่โดนใจและคัดมาลงในเล่มนี้มีเพียง 10 เรื่อง คิดดูสิครับว่ามันจะเจ๋งแค่ไหน ผมเคยนำบางเรื่องจากเล่มนี้มาเล่าให้นักเรียนบางกลุ่มฟัง ปรากฏว่าสนุกสนานและตื่นเต้นเร้าใจไปตามๆ กัน จำได้ว่า...บางครั้งเรื่องผีที่เขียนได้ดีที่สุดอาจไม่จำเป็นต้องมีผีปรากฏอยู่ในเรื่องก็เป็นได้

ครอบครัวตัวอ้อ

เคนจิ ฮามาโอกะ. กรุงเทพฯ : Tos Comics, ม.ป.ป.

เป็นการ์ตูนที่ขบขันฮาและขำกึ่งขำมาก หากใครอารมณ์ไม่ดีลองหยิบมาอ่านสักตอนสองตอน รับรองว่ายิ้มออกแน่นอน แต่สำหรับผมแล้วอ่านเมื่อใดก็ฮาเมื่อนั้น เนื้อหาในเล่มเกี่ยวข้องกับผองเพื่อนจอมซ่ากับเรื่องราวที่เกิดขึ้นรอบตัวในสภาพแวดล้อมของพวกเขา นำเสนอในรูปแบบการ์ตูนช่องจบในตอน มีหลายเล่มให้เลือกฮา นอกจากเรื่องราวที่สนุกสนานแล้ว ในส่วนของภาพวาดนั้นเรียกได้ว่าสวยงามระดับปรมาจารย์ อ่านการ์ตูนมาก็หลายเรื่อง ต้องยอมรับว่า “ครอบครัวตัวอ้อ” นั้นนับเป็นอีกหนึ่งเรื่องที่ชอบยกให้เป็น ‘ตำนาน’

แนวรบด้านตะวันตก เหตุการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง

เรอ มาร์ก, เอริช มาเรีย. แปลโดย ขจรจบกิตติคุณ กิตติยากร, ม.จ. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์บุ๊คส์, ม.ป.ป.

วรรณกรรมเรื่องนี้ผมหยิบมาอ่านหลายรอบด้วยความซาบซึ้ง เพราะอ่านแล้วได้บทเรียนสอนใจจากชะตากรรมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภัยสงคราม ตัวละครในเรื่องเปรียบเสมือนเพื่อนผู้ทุกข์ยากที่ผมคอยเอาใจช่วยให้พวกเขารอดพ้นจากโศกชะตาอันโหดร้าย ผมมักจะนึกถึงฉากหนึ่งในเรื่องที่ได้ถึงบรรยากาศส้วมธรรมชาติกลางแจ้งหลังแนวรบ รวมไปถึงชีวิตท่ามกลางกระสุนและลูกระเบิดปลิวว่อนอยู่ทั่วสมรภูมิ ใครสนใจเรื่องราวในประวัติศาสตร์ควรอ่าน...ใครชอบเรื่องสงครามควรพลิกดู...และใครชอบความคลาสสิกไม่ควรพลาดเล่มนี้ด้วยประการทั้งปวง

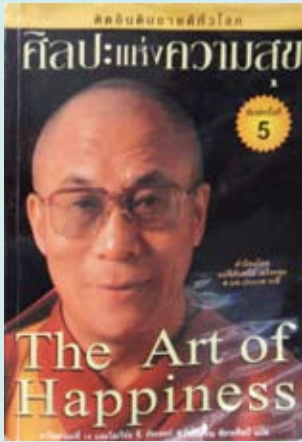

กามนิศ วาสักฐ์ ฉบับสมบูรณ์

เจลดรูป, คาร์ล อดอล์ฟ. แปลโดย เสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ศยาม, 2552.

จำได้ว่าตอนเรียนชั้นมัธยม ครูให้อ่านเรื่องนี้ (เพราะกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา) แต่ไม่ค่อยสนใจเท่าไร จนกระทั่งได้มาอ่านจริงๆ จังๆ ตอนทำงาน รู้สึกเสียดายมาก รู้แบบนี้ น่าจะตั้งใจอ่านตั้งแต่ตอนเรียน แต่ก็นับว่ายังไม่สาย ยังโชคดีที่ได้มีโอกาสอ่าน ต้องบอกว่านวนิยายพุทธศาสนาเรื่องนี้ยอดเยี่ยมเหนือระดับ ด้วยเนื้อหาที่อิงพุทธประวัติ การผูกเรื่องอันแสนมหัศจรรย์ และภาษาที่ใช้ก็ละเมียดละไมไพเราะ แต่อ่านง่าย สนุกสนาน และเห็นภาพได้ชัดเจนราวกับผู้อ่านได้มีชีวิตอยู่ในสมัยพุทธกาลเลยทีเดียว นับเป็นหนังสือดีที่ชาวอัสสัมชัญต้องอ่านให้ได้สักครั้งในชีวิต

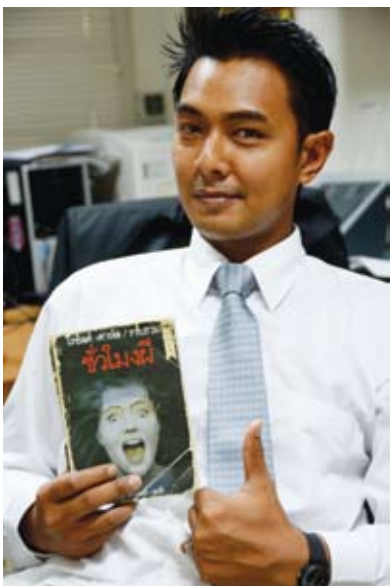
เล่มโปรด

ศิลปะแห่งความสุข (The Art of Happiness)

ดาไลลามะที่ 14 และ คัทเลอร์, ไฮเวิร์ด ซี. แปลโดย วัชรวิพรรณ ชัยวรศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อีเทอร์นัล อิงค์, 2547.

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสืออ่านง่าย สบายๆ แต่แฝงไว้ด้วยความลึกซึ้งและข้อคิดดีๆ มากมายให้เราเลือกนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ถือเป็นคู่มือในการดำเนินชีวิตให้มีความสุขได้เป็นอย่างดี เนื้อหาภายในเล่มบอกเล่าเรื่องราวของนายแพทย์ไฮเวิร์ด ซี. คัทเลอร์ ที่ได้สนทนากับองค์ดาไลลามะที่ 14 เป็นการส่วนตัวในหลายๆ โอกาส ใครอยากรู้จักองค์ดาไลลามะมากขึ้นให้ลองอ่านหนังสือเล่มนี้...แล้วจะพบว่าท่านเป็นผู้มีอิทธิพลทางจิตวิญญาณมากเพียงใด แนะนำว่าให้พกพาหนังสือเล่มนี้ไว้ใกล้ๆ ตัว เมื่อใดก็ตามที่รู้สึกท้อแท้หรือวิตกกังวลกับปัญหาที่ต้องเผชิญ ลองหยิบมาเปิดอ่านสัก 2 - 3 หน้า รับรองว่าจะช่วยคลายความเครียดและรู้สึกสบายใจขึ้นอย่างแน่นอน

แนะนำกันมาถึงเล่มที่ 5 ปรากฏว่าพื้นที่หมดแล้วครับ เอาเป็นว่า...หากมีโอกาส "เล่มโปรด" ของผมยังมีอีกหลายเล่มที่อยากจะแนะนำและเล่าสู่กันฟัง ฉบับนี้ขอลาไปก่อน แล้วพบกันใหม่... สวัสดีครับ

ความรักในอัสสัมชัญ

เมื่อเอ่ยถึง “ความรัก” ครูและนักเรียนอัสสัมชัญทุกคนคงรู้จัก และเคยสัมผัสความรู้สึกเช่นนี้มาแล้ว ความรักเป็นสิ่งละเอียดอ่อน เป็นสิ่งดีงาม ทำให้มนุษย์เอื้ออาทรต่อกัน นอกจากความรักของหนุ่มสาว ก็ยังมีความรักระหว่างเพื่อน ความรักระหว่างพ่อ แม่ ลูก และญาติพี่น้อง รวมถึงความรักในสถาบันอันเป็นที่รักยิ่งอย่าง “อัสสัมชัญ” ซึ่งเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวผูกพันใจของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นครณะภราดา คณะครู นักเรียน ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน ตลอดจนบุคลากรทุกฝ่าย รวมใจกันเป็นครอบครัวอัสสัมชัญเสมอมา

หากทุกคนในครอบครัวอัสสัมชัญรักกัน จะทำให้เกิดความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ ห่วงใยซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนพ่อแม่ห่วงใยลูก ลูกก็ห่วงใยพ่อแม่ จะทำสิ่งใดก็นึกถึงกันเสมอ ทุกคนก็มีความสุข ไม่ว่าจะเหนื่อย มีที่พักพิงทางใจ คอยเป็นที่ปรึกษาให้แก่กัน เมื่อทำสิ่งใดพลาดพลั้งก็คอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและมีพลังต่อสู้ชีวิตต่อไป

ความรักในอัสสัมชัญจึงเป็นสายใยผูกพันจิตใจของทุกคนไว้ด้วยกัน และการที่ทุกคนจะมีความสุขมีใจอยู่ที่คนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่ทุกคนต้องให้ความรักและเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อครอบครัวอัสสัมชัญอบอุ่น รวมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ยามมีอุปสรรคใดๆ ผ่านเข้ามา เราก็จะสามารถร่วมกันฟันฝ่าและก้าวไปข้างหน้าได้อย่างแน่นอน

...รักในเลือดแดงขาว...

แล้วพบกันใหม่ในปีการศึกษา 2556 นะคะ

“พินท้ายนรสิงห์”

อันคนดี ที่ไทย ใฝ่ประสงค์
ไม่เจาะจง คนรวย หรือสวยสี่
ไม่ใช่คน ปรีดญา วิชาติ
แต่เชิงสี่ ถึงขนาด ที่ซาต้อม

ไม่ใช่เช่น ฟุ่มพวง ลวงประติษฐ์
งามวิจิตร แต่รูป จูบไม่หอม
ไม่ใช่เช่น ลำรงค์ เครื่องทรงปลอม
ที่เขาย้อม ทอเปลว เลวจริงจริง

อันคนดี ที่ไทย ใฝ่ประสงค์
คือคนตรง เช่น “พินท้ายนรสิงห์”
หัวเรือหัก พักให้ ไครมาตีง
ขึ้นตลิ่ง ร้องให้พิน จนบรรลัย

คนเช่นนี้ มีน้อย เหมือนพลอยเพชร
แต่ละเม็ด ค่าเท่า ภูเขาใหญ่
ควรเชิดชู คู่ควม กับดวงใจ
เพื่อชาติไทย รุ่งโรจน์ ปราโมทย์เอย

จากหนังสือ “ดรุณศึกษา”
ประพันธ์โดย เจษฎาจารย์ พ. ฮีแลร์

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

เลขที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82
โทรสาร : 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ

เลขที่ 26 ซอยเจริญกรุง 40 ถนนเจริญกรุง
แขวงบางรัก เขตบางรัก
กรุงเทพฯ 10500
โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25
โทรสาร : 0-2237-7769

ISSN 1513-4989
www.assumption.ac.th

วารสารฉบับนี้พิมพ์ด้วย Soy Ink หมึกพิมพ์จากน้ำมันถั่วเหลือง

